

Ročník 1984

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 17

Vydána dne 13. září 1984

Cena Kčs 2,60

OBSAH:

89. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do České národní rady ve volebním obvodu č. 120 Trutnov
 90. Vyhláška federálního ministerstva financí o správě národního majetku
 91. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky o opatřeních proti přenosným nemocem
 92. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky o změně a doplnění vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky č. 134/1975 Zb., kterou se vykonává zákon o sociálním zabezpečení a zákon Slovenské národní rady o působnosti orgánů Slovenské socialistické republiky v sociálním zabezpečení
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

89

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

z 23. července 1984

o vyhlášení doplňovací volby do České národní rady ve volebním obvodu č. 120 Trutnov

Předsednictvo České národní rady

vyhlašuje podle § 49 odst. 1 zákona České národní rady č. 53/1971 Sb., o volbách do České národní rady, doplňovací volbu do České národní rady ve volebním obvodu č. 120 Trutnov (severovýchodní část okresu Trutnov ohraničená obcemi Pec pod Sněžkou, Janské Lázně, Rudník, Hostinné, Chotěvice, Pilníkov, Staré Buky, Trutnov, Velké Svatoňovice, Batňovice, Rtyň v Podkrkonoší) a stanoví den jejího konání na pátek 28. září 1984.

Kempný v. r.

90

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 17. července 1984

o správě národního majetku

Federální ministerstvo financí stanoví podle § 391 odst. 1 písm. a) a § 75 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb.:

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

(1) Tato vyhláška upravuje podmínky pro nabývání věcí smlouvou do státního socialistického vlastnictví (dále jen „státní vlastnictví“), správu národního majetku státními organizacemi, výkon správy národního majetku organizačními jednotkami státních organizací, které vystupují v hospodářských vztazích svým jménem¹⁾ (dále jen „organizační jednotky“) a nakládání s pohledávkami a jinými majetkovými právy státních organizací.

(2) Tato vyhláška se nevztahuje na nabývání věcí od jiných socialistických organizací než státních, od občanů a jiných organizací než socialistických, které je předmětem činnosti státní organizace, na převody správy a převody vlastnictví národního majetku, k nimž dochází při obvyklém hospodaření.²⁾

(3) Dále se vyhláška nevztahuje na převody věcí určených k osobní spotřebě do vlastnictví občanů (např. prodej v obchodě, poskytování léků, školních potřeb) a na půjčování spotřebních předmětů občanům státními organizacemi k tomu určenými, na přenechávání bytů a místností v domech

spravovaných organizacemi k osobnímu užívání občanům, na přenechávání věcí v národním majetku do dočasného užívání občanům podle zvláštních předpisů,³⁾ na půjčování spotřebních předmětů, které byly k tomuto účelu určeny (např. knihy, předměty k provozování sportu) a na poskytování osobních ochranných pracovních prostředků a jiných věcí organizacemi podle zvláštních předpisů.⁴⁾

ČÁST PRVNÍ

NABÝVÁNÍ VECÍ DO STÁTNÍHO VLASTNICTVÍ
SMLOUVOU

Úplatné nabývání věcí

§ 2

(1) Státní organizace mohou nabývat smlouvou⁵⁾ do státního vlastnictví věci od jiných socialistických organizací než státních za cenu podle cenových předpisů,⁶⁾ potřebují-li je pro plnění stanovených úkolů.

(2) Od občanů a jiných organizací než socialistických mohou státní organizace jen výjimečně nabývat věci do státního vlastnictví, a to za cenu podle cenových předpisů,⁷⁾ nemohou-li je nabýt od socialistických organizací a potřebují-li je nezbytně pro plnění stanovených úkolů. Státní organizace nemohou nabývat od občanů a jiných organizací než socialistických do státního vlastnictví rodinné

¹⁾ § 64 odst. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb.

²⁾ § 67 hospodářského zákoníku.

³⁾ Např. vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky, ministerstva financí Slovenské socialistické republiky a předsedy Státní banky československé č. 1/1982 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě, ve znění vyhlášky č. 159/1983 Sb.

⁴⁾ § 133 odst. 2 zákoníku práce.

⁵⁾ § 350 hospodářského zákoníku.

⁶⁾ Např. výnos Federálního cenového úřadu, Českého cenového úřadu, Slovenského cenového úřadu č. V—1/82 ze dne 17. května 1982 o cenách sjednávaných dohodou dodavatele s odběratelem [Cenový věstník č. 23/1982], výměr Federálního cenového úřadu, Českého cenového úřadu, Slovenského cenového úřadu č. 08/80 ze dne 21. března 1980 o zjištění přiměřené výše cen výrobků použitých nebo neplnohodnotných, jejichž ceny se sjednávají dohodou dodavatele s odběratelem [Cenový věstník č. 16/1980].

⁷⁾ § 399 a 488 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 70/1983 Sb.

domky,⁸⁾ stavby pro individuální rekreaci⁹⁾ a byty v osobním vlastnictví pro ubytování a rekreaci svých pracovníků.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i pro organizační jednotky, pokud mohou svým jménem uzavírat smlouvy o převodu věcí do státního vlastnictví.

§ 3

(1) Orgán přímo nadřízený státní organizaci může stanovit, že k účinnosti hospodářské smlouvy o převodu vlastnictví podle § 2 odst. 1 je třeba jeho schválení. Totéž může stanovit státní organizace své organizační jednotce, pokud není třeba schválení orgánu přímo nadřízeného státní organizaci.

(2) K účinnosti smlouvy o nabývání vlastnictví podle § 2 odst. 2 potřebují státní organizace schválení přímo nadřízeného orgánu, národní výbor schválení národního výboru nejbližší vyššího stupně. Orgány oprávněné schvalovat úplatné převody věcí mohou stanovit, ve kterých případech není třeba jejich schválení.

(3) K účinnosti smlouvy o nabývání vlastnictví podle § 2 odst. 2 organizační jednotkou v případech, pro které se nevyžaduje schválení nadřízeného orgánu státní organizace, je třeba schválení státní organizace. Statut státní organizace může stanovit, ve kterých případech není toto schválení třeba.

(4) Schválení podle odstavců 1 a 2 není třeba, nabývá-li věci ústřední orgán státní správy nebo krajský národní výbor, Národní výbor hlavního města Prahy a Národní výbor hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy (dále jen „krajské národní výbory“).

Bezplatné nabývání věcí

§ 4

(1) Nabídku bezplatného převodu movitých věcí do státního vlastnictví od občanů a jiných organizací než socialistických je příslušná přijmout státní organizace, již byla nabídka učiněna. Přijetím nabídky přecházejí věci do státního vlastnictví a do správy státní organizace, která nabídku přijala.

(2) K přijetí nabídky bezplatného převodu nemovitostí do státního vlastnictví od občanů a jiných organizací než socialistických je příslušný

okresní národní výbor nebo národní výbor jemu naroveň postavený (dále jen „okresní národní výbor“), v jehož obvodu se nemovitosti nebo jejich převážná část nacházejí. Přijetím nabídky přechází nemovitost do státního vlastnictví a do prozatímní správy tohoto národního výboru.¹⁰⁾

(3) K přijetí nabídky bezplatného převodu věcí ze zahraničí do státního vlastnictví je příslušné federální ministerstvo zahraničních věcí; přijetím nabídky přecházejí věci do jeho správy.

(4) Státní organizace mohou bezplatně nabývat smlouvou³⁾ do státního vlastnictví věci také od jiných socialistických organizací než státních.

§ 5

(1) Smlouva o bezplatném převodu vlastnictví věcí do státního vlastnictví musí mít písemnou formu.

(2) Váže-li vlastník nabídku obtížnými podmínkami, může být přijata jen, je-li na jejím přijetí společenský zájem. V těchto případech je třeba schválení přímo nadřízeného orgánu státní organizace, které nabídka byla učiněna nebo národního výboru nejbližší vyššího stupně, přijímá-li nabídku národní výbor. Schválení není třeba, přijímá-li takovou nabídku ústřední orgán státní správy nebo krajský národní výbor. V pochybnostech si tyto orgány vyžádají stanovisko příslušného ministerstva financí.

ČÁST DRUHÁ

SPRÁVA HMOTNÉHO NÁRODNÍHO MAJETKU

§ 6

Příslušnost ke správě národního majetku

(1) Národní majetek spravují státní organizace. Organizační jednotky vykonávají svým jménem, v rozsahu své způsobilosti nabývat práv a zavazovat se, správu národního majetku, který je ve správě státní organizace a s nímž tyto jednotky hospodáří.

(2) Národní majetek spravuje zásadně ta státní organizace, která je pověřena úkoly, k jejichž plnění majetek zcela nebo převážně slouží, pokud není touto vyhláškou nebo zvláštními předpisy stanoveno jinak.¹¹⁾ Užívá-li nemovitý národní majetek k plnění svých úkolů několik státních organizací, je ke správě tohoto národního majetku příslušná ta státní organizace, která užívá v poměru k ostat-

⁸⁾ § 60 zákona č. 41/1964 Sb., o hospodaření s byty.

⁹⁾ § 47 a násl. vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 83/1976 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

¹⁰⁾ § 65 odst. 3 hospodářského zákoníku.

Vyhláška federálního ministerstva financí č. 86/1977 Sb., o prozatímní správě národního majetku.

¹¹⁾ Např. § 11 zákona č. 61/1977 Sb., o lesích, § 3 zákona č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (úplné znění č. 55/1984 Sb.), § 32 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

ním organizacím jeho největší část. Orgány, v jejichž pravomoci je odstraňovat pochybnosti o tom, která státní organizace má určitý národní majetek spravovat (§ 7), se mohou od tohoto ustanovení ze závažných důvodů, zejména hospodářských, odchýlit.

(3) Spravuje-li státní organizace národní majetek, kterého užívá zcela nebo převážně jiná státní organizace, jsou obě organizace povinny neprodleně zařídit, aby takový majetek byl převeden do správy té státní organizace, která národní majetek zcela nebo převážně užívá. Tímto ustanovením není dotčena možnost přenechat národní majetek socialistické organizaci zcela nebo zčásti k dočasnému užívání (§ 13).

(4) Spravuje-li státní organizace nemovitý národní majetek, který je podle pravomocného územního rozhodnutí určen pro investiční výstavbu jiné státní organizace, je spravující státní organizace povinna převést tento majetek do správy této státní organizace, pokud se organizace nedohodnou jinak.¹²⁾ Nemovitý národní majetek určený pro investiční výstavbu jiné socialistické organizace než státní je povinna státní organizace převést do správy příslušného okresního (městského) národního výboru,¹³⁾ v jehož obvodu je odevzdávaný národní majetek. Tento národní výbor postupuje podle § 14. Jestliže je nemovitý národní majetek určen územně plánovací dokumentací nebo územně plánovacími podklady pro soustředěnou bytovou výstavbu, převede spravující organizace národní majetek do správy příslušného národního výboru, který je investorem soustředěné bytové výstavby, popř. státní organizace zřízené pro zabezpečení investorské činnosti. Spravující organizace je povinna převést národní majetek určený pro investiční výstavbu nebo pro soustředěnou bytovou výstavbu do 30 dnů ode dne, kdy o převod správy organizace požádá. Zemědělskou půdu lze převést až po jejím odnětí zemědělské výrobě,¹⁴⁾ lesní pozemky lze převést až po jejich vynětí z lesního půdního fondu.¹⁵⁾

(5) Sdružují-li státní organizace prostředky na investiční výstavbu nebo na pořízení základních prostředků navzájem, případně s jinými socialistickými

tickými organizacemi než státními, musí se předem ve smlouvě o sdružení prostředků dohodnout, která z nich bude mít takto pořízený majetek ve správě, popřípadě ve vlastnictví.¹⁶⁾ Bude to zpravidla ta socialistická organizace, která může nejlépe plnit úkoly, pro které byl takový majetek pořízen nebo která převážně přispěje na jeho pořízení.

(6) Národní výbory, popř. organizace jimi řízené a určené, mohou mít ve správě přebytečný nemovitý národní majetek, který neslouží k plnění jejich úkolů, u něhož však společenský zájem vyžaduje, aby zůstal ve státním vlastnictví pro budoucí úkoly. Mohou mít také ve správě domy, které nejsou domy obytnými a jsou určeny k tomu, aby byly zcela nebo zčásti přenechány k užívání několika socialistickým organizacím pro plnění jejich úkolů a jsou také skutečně několika organizacemi užívány, anebo jestliže podlahová plocha jejich obytné části činí aspoň jednu třetinu celkové užívací plochy budovy.

(7) Pokud státní organizace nesplní povinnost podle odstavců 3 a 4, postupuje se přiměřeně podle § 7.

(8) Jako vlastník nemovitého národního majetku se zapisuje v evidenci nemovitostí československý stát s vyznačením názvu státní organizace, která má nemovitost ve správě.¹⁷⁾ Výkon správy se vyznačí na evidenčním listě.

§ 7

Odstraňování pochybností o příslušnosti ke správě národního majetku

(1) Vzniknou-li pochybnosti o tom, která státní organizace je oprávněna určitý národní majetek spravovat a dojde-li ke sporu (dále jen „spor o správu“), rozhodne nejbližší orgán společně nadřízený organizacím, mezi nimiž vznikl spor o správu, pokud není zvláštním předpisem určen pro rozhodování jiný věcně příslušný orgán státní správy.¹⁸⁾ Nemají-li státní organizace společně nadřízený orgán, rozhodují v dohodě příslušné ústřední orgány státní správy, popř. krajské národní výbory; nedojde-li mezi nimi k dohodě, rozhoduje příslušné ministerstvo financí na žádost některého z nich.

¹²⁾ § 8 vládního nařízení č. 46/1967 Sb., o vypořádání škod způsobených provozní hospodářskou činností socialistických organizací na hmotném majetku jiných socialistických organizací a o náhradách v investiční výstavbě.

¹³⁾ Položka 22 přílohy B zákona České národní rady č. 146/1971 Sb. a položka 21 přílohy D zákona Slovenské národní rady č. 159/1971 Sb., kterými se mění a doplňuje zákon o národních výborech a upravuje působnost národních výborů na některých úsecích státní správy.

¹⁴⁾ § 14 zákona č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění vyhlášeném pod č. 124/1976 Sb.

¹⁵⁾ § 4 odst. 2 zákona č. 61/1977 Sb.

¹⁶⁾ § 5 vyhlášky federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 151/1978 Sb., o sdružování prostředků socialistických organizací.

¹⁷⁾ § 7 odst. 1 vyhlášky Ústřední správy geodézie a kartografie č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí.

¹⁸⁾ Např. § 11 odst. 3 zákona č. 61/1977 Sb., § 32 zákona č. 138/1973 Sb.

Vznikne-li spor o správu mezi státní organizací řízenou federálním ústředním orgánem státní správy a státní organizací řízenou ústředním orgánem státní správy republiky, anebo mezi státní organizací řízenou ústředním orgánem státní správy České socialistické republiky a státní organizací řízenou ústředním orgánem státní správy Slovenské socialistické republiky, rozhodují v dohodě příslušná ministerstva financí, a to na žádost některého z příslušných ústředních orgánů státní správy, popř. krajského národního výboru, pokud jednou z těchto organizací, mezi nimiž vznikl spor o správu, je národní výbor nebo jím řízená organizace.

(2) Státní organizace, mezi nimiž vznikl spor o správu, musí bez zbytečného odkladu podat žádost nadřízenému orgánu o vydání opatření, která z nich je oprávněna určitý národní majetek spravovat. Žádost podaná kteroukoliv z těchto organizací musí být podepsána statutárním orgánem organizace, musí obsahovat přesný skutkový stav, o něž se opírá a návrh, jak má být rozhodnuto. K žádosti je třeba připojit doklad o tom, že mezi státními organizacemi nedošlo k dohodě. Státní organizace, která požádala o rozhodnutí sporu o správu, je povinna zaslat kopii žádosti o vydání opatření státní organizaci, proti níž žádost směřuje.

(3) Státní organizace, proti níž žádost směřuje, je povinna ve lhůtě 15 dnů po obdržení kopie žádosti předložit příslušným orgánům uvedeným v odstavci 1 (dále jen „rozhodující orgány“) vyjádření podepsané statutárním orgánem, v němž musí být uvedeno stanovisko k návrhu obsaženému v žádosti a skutečnosti, o něž se opírá a dále návrh, jak má být rozhodnuto. K vyjádření připojí státní organizace potřebné doklady.

(4) Rozhodující orgány projednají věc se státními organizacemi, mezi nimiž spor o správu vznikl, a vedou je k tomu, aby se dohodly na řešení, které je v souladu s celospolečenským zájmem. Dohodnou-li se organizace, rozhodující orgány opatření nevydají.

(5) Příslušná ministerstva financí rozhodují spory o správu, předloží-li ústřední orgány státní správy, popřípadě krajské národní výbory doklad, že mezi těmito orgány nedošlo k dohodě, a podrobný rozbor proč nebyl spor rozhodnut. Žádost v ta-

kovém případě podává některý z ústředních orgánů státní správy, popř. krajský národní výbor u příslušného ministerstva financí.

(6) Rozhodující orgány mohou přizvat k jednání znalce, popř. si vyžádat písemný znalecký posudek za účelem objektivního posouzení sporu o správu národního majetku s přihlédnutím k odborné stránce případu. Tyto orgány určí výši odměny¹⁹⁾ za znalecký posudek a rozhodnou, která státní organizace je povinna tyto náklady hradit.

(7) Při převodu správy národního majetku opatřením rozhodujících orgánů se postupuje podle ustanovení § 17 odst. 4 této vyhlášky.

(8) Rozhodování sporu o správu je postup, v němž rozhodující orgány rozhodují o právních poměrech státních organizací při řízení jejich hospodářské činnosti.²⁰⁾

(9) Státní organizace spravující národní majetek, který je předmětem sporu o správu, je až do vydání opatření povinna řádně plnit povinnosti vyplývající z jeho správy.

§ 8

Vzniknou-li pochybnosti o tom, která organizační jednotka je příslušná k výkonu správy národního majetku, rozhodne statutární orgán státní organizace, který může též rozhodnout o převodu výkonu správy mezi organizačními jednotkami podle § 17 odst. 5; pro toto rozhodnutí platí přiměřeně ustanovení § 7.

§ 9

Základní povinnosti při správě národního majetku

(1) Státní organizace jsou povinny spravovat národní majetek s péčí řádného hospodáře. Jsou povinny zejména:

- a) národní majetek zjistit, sepsat, ocenit a vést v předepsané evidenci podle zvláštních předpisů,²¹⁾ pokud není stanoveno jinak,²²⁾
- b) do 60 dnů po dni, kdy státní organizace nabyla do správy nemovitost, oznámit změnu ve vlastnictví, správě, výkonu správy organizační jednotkou nebo užívacím vztahu k nemovitosti příslušnému orgánu geodézie a předat mu podklady pro zápis změn v evidenci nemovitostí,²³⁾

¹⁹⁾ § 17 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

§ 16 vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících.

²⁰⁾ § 2 písm. a) zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

²¹⁾ Zákon č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, a prováděcí předpisy k němu, zejména nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací, a vyhláška federálního ministerstva financí č. 154/1971 Sb., o účetnictví, ve znění vyhlášky č. 86/1980 Sb., vyhláška federálního ministerstva financí č. 155/1971 Sb., o inventarizacích hospodářských prostředků.

²²⁾ § 3 odst. 2 vyhlášky federálního ministerstva financí a předsedy Státní banky československé č. 162/1980 Sb., o financování reprodukce základních prostředků.

²³⁾ § 4 odst. 4 zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, ve znění zákona České národní rady č. 157/1983 Sb. a zákona Slovenské národní rady č. 150/1983 Sb.

§ 6 odst. 1 vyhlášky Ústřední správy geodézie a kartografie č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., ve znění vyhlášky Českého úřadu geodetického a kartografického č. 19/1984 Sb. a vyhlášky Slovenského úřadu geodézie a kartografie č. 26/1984 Sb.

- c) pečovat, aby národní majetek byl zachován, zlepšován, rozšiřován, řádně udržován, účelně rozmisťován a plně využíván,
- d) používat všechny právní prostředky na jeho ochranu, v jejím rámci se zejména domáhat ochrany vlastnického práva státu proti neoprávněným zásahům a ochrany práva správy,²⁴⁾ uplatňovat právo na náhradu škody proti těm, kteří za škodu odpovídají, uplatňovat právo na vydání neoprávněného majetkového prospěchu proti tomu, kdo jej na úkor státní organizace získal,
- e) plnit další povinnosti uložené zvláštními předpisy.²⁵⁾

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně též pro organizační jednotky při výkonu správy národního majetku.

§ 10

Přebytečný a neupotřebitelný národní majetek

(1) Přebytečný je národní majetek, který státní organizace trvale nepotřebuje k plnění svých úkolů. Za přebytečnou se považuje též část majetku, která přesahuje rozsah přiměřený potřebám státní organizace. Za přebytečné se nepovažují základní prostředky v rezervě a konzervaci.²⁶⁾

(2) Neupotřebitelný je národní majetek, který pro své úplné opotřebení nebo poškození, zřejmou zastaralost nebo zřejmou ne hospodárnost v provozu a nebo z jiných závažných důvodů nemůže již sloužit svému účelu nebo určení. Za neupotřebitelné základní prostředky se považují též budovy a stavby, které nelze přemístit a které je třeba odstranit v důsledku plánované výstavby, přestavby nebo rozšíření objektu.

(3) Státní organizace jsou povinny soustavně sledovat, který národní majetek jimi spravovaný je přebytečný nebo neupotřebitelný a nakládat

s ním podle dalších ustanovení této vyhlášky, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.²⁷⁾

(4) O přebytečnosti nebo neupotřebitelnosti národního majetku i o způsobu dalšího naložení s takovým majetkem rozhoduje písemně statutární orgán nebo jím pověřený vedoucí pracovník, případně na návrh jím zřízené komise jako poradního orgánu, nebo na základě posudku odborné socialistické organizace. K rozhodnutí o přebytečnosti a o neupotřebitelnosti národního majetku musí být dodatečně připojen doklad o tom, jak bylo s tímto majetkem naloženo.

(5) Pro rozhodování o přebytečnosti a o neupotřebitelnosti národního majetku kulturní povahy platí zvláštní předpisy.²⁸⁾

§ 11

Nakládání s přebytečným národním majetkem

(1) Národní majetek, o němž bylo rozhodnuto podle § 10 odst. 4, že je přebytečný, převede státní organizace do správy jiné státní organizace (§ 16 a 17) nebo do vlastnictví jiné socialistické organizace než státní (§ 18 a 19).

(2) Pokud o věci, které mohou být v osobním vlastnictví a věci uvedené v § 18 odst. 4 písm. da), db), dc), ec) neprojeví prokazatelně zájem socialistická organizace, a jde-li o movité věci, ani socialistická organizace obstarávající zprostředkovatelskou službu, mohou být převedeny do vlastnictví občanů za cenu podle cenových předpisů.²⁹⁾ Do vlastnictví občanů nelze takto převést přebytečné nákladní automobily a autobusy.³⁰⁾

(3) Přebytečný nemovitý národní majetek, u něhož společenský zájem vyžaduje, aby i nadále zůstal ve státním vlastnictví pro budoucí úkoly, se převede do správy místního národního výboru, pokud nedošlo k jeho převodu do správy jiné státní organizace, která může takový majetek lépe

²⁴⁾ § 66 odst. 3 hospodářského zákoníku.

²⁵⁾ Např. zákon č. 61/1977 Sb., zákon č. 138/1973 Sb., § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 22/1964 Sb.

²⁶⁾ § 2 vyhlášky č. 162/1980 Sb.

²⁷⁾ Vyhláška Státní plánovací komise a Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 49/1981 Sb., o hospodaření s nevyužitými zásobami.

²⁸⁾ Např. § 13 zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, zákon Slovenské národní rady č. 7/1958 Sb., o kulturních památkách, § 7 odst. 4 zákona č. 54/1959 Sb., o muzeích a galériích, § 12 odst. 3 zákona Slovenské národní rady č. 109/1961 Sb., o muzeích a galériích, směrnice ministerstva kultury České socialistické republiky z 8. července 1969 č. 10 284/1969 o evidenci a revizi knihovních fondů v knihovnách jednotné soustavy (reg. v částce 29/1977 Sb.).

²⁹⁾ Např. výnos V—1/82, příloha k tomuto výnosu pol. č. 100, výměr č. 08/80, § 399 občanského zákoníku.

³⁰⁾ Převody vlastnictví nákladních automobilů od socialistických organizací na občany jsou upraveny výnosem ministerstva obchodu České socialistické republiky č. 9 z 11. 6. 1979, ve znění výnosu č. 11 z 17. 6. 1982 a ve znění výnosu č. 4 ze dne 23. 6. 1983 o sjednocení podmínek prodeje ojetých nebo poškozených motorových vozidel, uveřejněných ve Věstníku ministerstva obchodu České socialistické republiky č. 6/1979, č. 6/1982, č. 2/1983 a úpravou ministerstva obchodu Slovenské socialistické republiky č. 1848/313/1979 z 3. 8. 1979, ve znění úpravy č. 715/313/1982 z 28. 7. 1982, ve znění úpravy č. 346/313/83 ze dne 28. 6. 1983 o podmínkách prodeje ojetých anebo poškozených motorových vozidel, uveřejněné pod poř. č. 5 v částce 5/1979, pod poř. č. 4 v částce 4/1982 a pod poř. č. 11 v částce 7/1983 Ústředního věstníku Slovenské socialistické republiky.

spravovat. Zemědělská půda se převede vždy do správy okresního [městského] národního výboru.¹³⁾ Jestliže příslušný národní výbor má proti převodu námitky, postupuje se podle § 7.

(4) Pro nakládání s nevyužitými zásobami³¹⁾ včetně předmětů postupné spotřeby na skladech i v používání platí zvláštní předpisy.³²⁾

§ 12

Nakládání s neupotřebitelným národním majetkem

(1) S národním majetkem, o němž státní organizace rozhodne podle § 10 odst. 4, že je neupotřebitelný a sama jej nemůže hospodárně využít např. jako materiál, naloží podle § 11 odst. 1 a 2, pokud není zřejmé, že takový majetek nemohou socialistické organizace nebo občané využít.

(2) Pro nakládání s nevyužitými zásobami³³⁾ včetně předmětů postupné spotřeby na skladech i v používání a pro nakládání s kovovým odpadem a sběrnými surovinami platí zvláštní předpisy.³⁴⁾

(3) Nepodaří-li se státní organizaci naložit s neupotřebitelným národním majetkem podle předchozích odstavců, provede jeho likvidaci. Stejným způsobem se naloží s nepoužitelnými zásobami.³⁵⁾

§ 13

Dočasné užívání národního majetku

(1) Státní organizace může národní majetek, který má ve své správě a který sama dočasně nepotřebuje k plnění svých úkolů, zcela nebo zčásti přenechat k dočasnému užívání socialistické organizaci hospodářskou smlouvou.³⁶⁾ K dočasnému užívání nemohou být přenechány věci spotřebitelné.

(2) Státní organizace může přenechat za úplatu³⁷⁾ k dočasnému užívání občanům pro osobní po-

třebu v nezbytně nutné výměře pozemek, který není součástí zemědělského půdního fondu, jestliže jej dočasně nepotřebuje k plnění svých úkolů. Za stejných podmínek státní organizace přenechá k dočasnému užívání pozemek, na němž je postavena stavba, kterou převádí do vlastnictví občana podle § 18 odst. 4 písm. da), db), ec).

(3) Státní organizace může se souhlasem okresního národního výboru po předchozím vyjádření příslušného orgánu státního hospodářského řízení zemědělství³⁸⁾ přenechat k dočasnému užívání za úplatu podle cenových předpisů společenským organizacím nebo občanům pro zemědělské využití zemědělské pozemky³⁹⁾ nevhodné pro socialistickou zemědělskou velkovýrobu.

(4) Státní organizace může přenechat občanům do dočasného užívání za úplatu podle cenových předpisů⁴⁰⁾ národní majetek určený pro poskytování služeb, není-li takový majetek pro tyto účely státní organizací efektivně využíván a občan obdržel od příslušných orgánů podle zvláštních předpisů⁴¹⁾ povolení k poskytování služeb.

(5) V místech, kde nejsou poskytovány socialistickými organizacemi služby potřebné k individuální bytové výstavbě, modernizaci, rekonstrukci a údržbě domovního a bytového fondu, případně k dalším společensky žádoucími účelům, může státní organizace, nebrání-li to plnění jejích úkolů, přenechat občanům k dočasnému užívání za úplatu podle cenových předpisů⁴⁰⁾ stavební mechanismy, dopravní prostředky, přístroje a nástroje na dobu nezbytně nutnou. Státní organizace je povinná kontrolovat, zda tento národní majetek není užíván v rozporu s účelem, k němuž byl přenechán do dočasného užívání.

(6) Přenechání národního majetku do dočasného užívání podle odstavců 2 až 5 se provádí pí-

³¹⁾ § 2 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 49/1981 Sb.

³²⁾ Vyhláška č. 49/1981 Sb.

³³⁾ § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 49/1981 Sb.

³⁴⁾ Vyhláška č. 49/1981 Sb.

Vládní nařízení č. 68/1960 Sb., o hospodaření s kovovým odpadem a sběrnými surovinami.

Vyhláška ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů č. 106/1960 Sb., o hospodaření s kovovým odpadem, ve znění vyhlášky federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 103/1981 Sb.

Vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 24/1983 Sb., o základních podmínkách dodávky sběrných surovin.

³⁵⁾ § 14 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 49/1981 Sb.

³⁶⁾ § 71 odst. 1, § 348 odst. 1 hospodářského zákoníku.

³⁷⁾ Výměr Českého cenového úřadu a Slovenského cenového úřadu č. 661/23/336/14/76 ze dne 5. 7. 1976 o stanovení náhrady za dočasné užívání pozemků občany (Cenový věstník č. 30/1976).

³⁸⁾ § 1 odst. 1 zákona č. 37/1972 Sb., o okresních a krajských zemědělských správách.

³⁹⁾ § 1 zákona č. 53/1966 Sb. (úplné znění č. 124/1976 Sb.).

⁴⁰⁾ Např. § 397 odst. 3 občanského zákoníku, § 74 vyhlášky Federálního cenového úřadu, Českého cenového úřadu a Slovenského cenového úřadu č. 137/1973 Sb., o cenách, ve znění vyhlášky č. 73/1978 Sb., ve znění vyhlášky č. 160/1980 Sb.

⁴¹⁾ Nařízení vlády České socialistické republiky č. 154/1982 Sb., o poskytování služeb občanům na základě povolení národního výboru.

Nařízení vlády Slovenské socialistické republiky č. 158/1982 Sb., o poskytování služeb občanům na základě povolení národního výboru.

semnou smlouvou.⁴²⁾ Nezbytnou náležitostí smlouvy uzavírané s občany je přesné označení národního majetku předávaného do dočasného užívání, vymezení účelu, k němuž se národní majetek přenechává, určení doby, na niž se národní majetek přenechává, výše úplaty a možnost odstoupení od smlouvy, zjistí-li se, že národní majetek je užíván v rozporu s uzavřenou smlouvou.⁴³⁾

§ 14

Trvalé užívání nemovitého národního majetku

(1) Nemovitý národní majetek s příslušenstvím kromě staveb, u nichž není zájem, aby zůstaly ve vlastnictví státu, může být odevzdán bezplatně do trvalého užívání⁴⁴⁾ jen jiným socialistickým organizacím než státním (dále jen „trvalý uživatel“).

(2) K odevzdání nemovitého národního majetku do trvalého užívání trvalému uživateli je příslušný okresní (městský) národní výbor,⁴⁵⁾ v jehož obvodu je odevzdávaný majetek. Má-li být do trvalého užívání odevzdán nemovitý národní majetek, který není ve správě okresního (městského) národního výboru, v jehož obvodu se nachází, převede se do jeho správy. Se souhlasem příslušného ministerstva financí může i jiná státní organizace odevzdat nemovitý národní majetek, který má ve správě, do trvalého užívání.

(3) Odevzdání nemovitého národního majetku do trvalého užívání se provede hospodářskou smlouvou. Na jejím základě se provede zápis o trvalém užívání v evidenci nemovitostí.⁴⁶⁾

(4) Hospodářská smlouva o odevzdání nemovitého národního majetku do trvalého užívání musí obsahovat:

- a) určení odevzdávaného majetku (obec, katastrální území, parcelní číslo, u budov číslo popisné nebo evidenční v souladu se zápisy v evidenci nemovitostí),
- b) účel, ke kterému se majetek odevzdává do trvalého užívání a způsob tohoto užívání,
- c) určení dne vzniku trvalého užívání.

(5) V hospodářské smlouvě se dále uvede:

- a) pořizovací cena odevzdávaného majetku,⁴⁶⁾
- b) celkový stav majetku, zejména hlavní nedostatky a závady,

c) základní povinnosti trvalého uživatele a podmínky vypořádání při zániku trvalého užívání,

d) případné omezení práva trvalého užívání.⁴⁷⁾

(6) Vznikne-li při uzavírání smlouvy, případně při jednání o její změně nebo zrušení mezi správcem národního majetku a trvalým uživatelem rozpor, řeší jej nadřízené orgány.

(7) Trvalý uživatel je povinen nemovitý národní majetek na svůj náklad soustavně udržovat a včasným a pravidelným prováděním oprav zajišťovat jeho zachování. Investice⁴⁸⁾ může provádět jen s předchozím písemným souhlasem správce národního majetku. Při každém souhlasu musí být stanoveno, zda a do jaké míry má trvalý uživatel při zániku trvalého užívání nárok vůči správci národního majetku na úhradu jím vynaložených investičních prostředků. Úhrada nesmí být vyšší než náklady na pořízení investice snížené o její opotřebení, popřípadě nahodilé znehodnocení. Jestliže náklady na pořízení investice provedené trvalým uživatelem byly uhrazeny zcela nebo zčásti ze státního rozpočtu (státních fondů) nebo byly trvalým uživatelem vynaloženy bez předchozího písemného souhlasu správce národního majetku, úhrada nákladů trvalému uživateli nepřísluší.

(8) Jestliže nemovitý národní majetek odevzdáný do trvalého užívání byl podle schválené územní plánovací dokumentace nebo pravomocného územního rozhodnutí určen pro investiční výstavbu včetně bytové výstavby, popřípadě schváleným seznamem pozemků pro výstavbu rodinných domků k zástavbě rodinnými domky a nedojde-li z tohoto důvodu mezi správcem národního majetku a trvalým uživatelem k dohodě o zániku práva trvalého užívání, je správce národního majetku oprávněn takový majetek trvalému uživateli odejmout.⁴⁹⁾ Zemědělskou půdu v těchto případech lze odejmout, popř. se dohodnout o zániku práva trvalého užívání, až po jejím odnětí zemědělské výrobě. Lesní pozemky lze takto odejmout až po jejich vyneští z lesního půdního fondu.

§ 15

Osobní užívání pozemků

(1) Pozemky ve státním vlastnictví mohou být přiděleny do osobního užívání jen v případech a za podmínek stanovených zvláštním předpisem.⁵⁰⁾

⁴²⁾ § 348 hospodářského zákoníku.

§ 257 a násl. občanského zákoníku.

⁴³⁾ § 48 občanského zákoníku.

⁴⁴⁾ § 70 odst. 1 hospodářského zákoníku.

⁴⁵⁾ § 6 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 23/1964 Sb.

⁴⁶⁾ § 34 odst. 1 písm. a) nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 153/1971 Sb.

⁴⁷⁾ § 70 odst. 2 hospodářského zákoníku.

⁴⁸⁾ § 6 vyhlášky č. 162/1980 Sb.

⁴⁹⁾ § 70 odst. 3 hospodářského zákoníku.

⁵⁰⁾ § 198 a násl. a § 135 a) odst. 2 občanského zákoníku.

(2) Rozhodnutí o přidělení pozemku do osobního užívání vydá okresní⁵¹⁾ (městský)⁵²⁾ národní výbor, v jehož obvodu se pozemek nachází.

(3) Má-li pozemek přidělený do osobního užívání ve správě jiná státní organizace než místní národní výbor, převede jej tato organizace zpravidla do správy místního národního výboru, který uzavře s občanem dohodu o zřízení práva osobního užívání. Zemědělskou půdu lze takto převést až po jejím odnětí zemědělské výrobě. Lesní pozemky lze takto převést až po jejich vynětí z lesního půdního fondu.

(4) Pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, zřizuje se právo osobního užívání k pozemku za úhradu.⁵³⁾

(5) Dohoda o zřízení práva osobního užívání pozemku registrovaná státním notářstvím je podkladem pro zápis v evidenci nemovitostí.⁵⁴⁾

Převody správy národního majetku

§ 16

(1) Převody správy národního majetku mimo obvyklé hospodaření⁵⁵⁾ se uskutečňují jen mezi státními organizacemi hospodářskými smlouvami⁵⁶⁾ za úplatu podle cenových předpisů,⁵⁷⁾ pokud právní předpis nestanoví jinak.⁵⁸⁾

(2) Bezplatně se převádí správa národního majetku, jde-li o

- a) pozemky,
- b) hmotný národní majetek převáděný mezi rozpočtovými organizacemi, pokud nebyl pořízen z doplňkových zdrojů,⁵⁹⁾

c) hmotný národní majetek převáděný na organizaci, která jej podle smlouvy o sdružení prostředků bude mít ve správě,⁶⁰⁾

d) nemovitý národní majetek, který organizace převádí do správy národního výboru, aby jej odevzdal do trvalého užívání (§ 14 odst. 2),

e) hmotný národní majetek, který státní organizace nemůže využít a převádí jej do správy národního výboru, popřípadě organizace jím řízené (§ 11 odst. 3),

f) nemovité a movité kulturní památky a předměty muzejní a galerijní hodnoty, popřípadě jejich soubory v muzeích, galeriích a památkových objektech, pokud zůstávají sbírkovými předměty, a knihovní fondy, popřípadě jejich části mezi knihovnami jednotné soustavy,

g) národní majetek převáděný k účelům vyučovacím do správy vysokých škol⁶¹⁾ a do správy příslušného národního výboru,⁶²⁾

h) přebytečný národní majetek muzejní a památkové hodnoty určený k dokumentaci vývoje společnosti nebo kulturně výchovnému využití v kulturních organizacích.⁶³⁾

(3) Státní organizace se mohou výjimečně rozhodnout na bezplatném převodu správy národního majetku i v jiných případech než uvedených v odstavci 2, pokud takový převod přispěje k lepšímu využití národního majetku.

(4) Převody správy národního majetku mimo obvyklé hospodaření se provádějí k prvnímu dni následujícího měsíce, převody správy větších hospodářských celků k prvnímu dni následujícího ro-

⁵¹⁾ § 205 občanského zákoníku.

⁵²⁾ Příloha D pol. 5 zákona České národní rady č. 137/1982 Sb. a zákona Slovenské národní rady č. 139/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o národních výborech a upravuje působnost městských národních výborů na některých úsecích státní správy.

⁵³⁾ § 198 odst. 2 občanského zákoníku.

⁵⁴⁾ § 4 odst. 2 zákona č. 22/1964 Sb.

⁵⁵⁾ § 68 odst. 1 hospodářského zákoníku.

⁵⁶⁾ § 347 hospodářského zákoníku.

⁵⁷⁾ Např. výnos č. V-1/82, výměr č. 08/80.

⁵⁸⁾ Např. vyhláška Ústřední správy spojů č. 111/1964 Sb., kterou se provádí zákon o telekomunikacích, ve znění vyhlášky federálního ministerstva spojů a federálního ministerstva vnitra č. 92/1974 Sb., o povolování amatérských vysílacích radiových stanic, § 3 odst. 2 vládního nařízení č. 80/1957 Sb., kterým se provádí zákon č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrizační zákon), § 13 vyhlášky federálního ministerstva paliv a energetiky č. 175/1975 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení plynárenského zákona.

⁵⁹⁾ Doplňkovými zdroji jsou např. fond kulturních a sociálních potřeb a u národních výborů též fond rezerv a rozvoje.

⁶⁰⁾ Vyhláška č. 151/1978 Sb., ve znění vyhlášky č. 15/1984 Sb.

⁶¹⁾ § 3 zákona č. 39/1980 Sb., o vysokých školách.

⁶²⁾ § 3 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství, ve znění zákona č. 31/1984 Sb. § 3 zákona Slovenské národní rady č. 79/1978 Sb., o státní správě ve školství, ve znění zákona č. 32/1984 Sb.

Zákon č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění vyhlášeném pod č. 31/1983 Sb. pro Českou socialistickou republiku.

Zákon č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění vyhlášeném pod č. 35/1983 Sb. pro Slovenskou socialistickou republiku.

⁶³⁾ Např. staré stroje a zařízení určené pro muzejní účely jako technická památka.

ku. K jinému dni lze převody správy provést jen jsou-li pro takový převod zvlášť závažné důvody.

(5) K účinnosti hospodářské smlouvy není třeba schválení nadřízených orgánů státní organizace, ledaže tak nadřízené orgány stanoví.

(6) K účinnosti hospodářské smlouvy uzavírané organizační jednotkou je třeba schválení státní organizace, pokud není třeba schválení nadřízeného orgánu podle odstavce 5. Státní organizace může ve statutu stanovit, ve kterých případech není jejího schválení třeba.

(7) Organizační jednotky téže státní organizace mohou hospodářskou smlouvou převádět výkon správy národního majetku, pokud to není statutem vyloučeno. Pro převody výkonu správy platí obdobně ustanovení odstavců 1 až 5. Ve statutu může být stanoveno, ve kterých případech se převody výkonu správy národního majetku provádějí bezplatně i v jiných případech než stanoví vyhláška. K účinnosti hospodářské smlouvy o převodu výkonu správy národního majetku je třeba souhlasu státní organizace, pokud je tak stanoveno ve statutu.

(8) Nadřízené orgány si nemohou vyhradit schvalování převodů správy a převodů výkonu správy národního majetku, které se uskutečňují podle § 6 odst. 4.

§ 17

(1) Opatřením nadřízeného orgánu může být převedena správa národního majetku v souvislosti se zřízením státní organizace, s reorganizací, s převodem výrobních programů, anebo jde-li o opatření příslušného orgánu podle § 7. Toto opatření musí mít podstatné náležitosti jako hospodářská smlouva o převodu správy národního majetku. To platí i o opatření podle § 36 zákona o národních výborech.

(2) V zájmu lepšího využití národního majetku může být opatřením nadřízeného orgánu převedena správa národního majetku výjimečně bezplatně i v jiných případech, než je uvedeno v § 16 odst. 2.

(3) Rozhodují-li příslušné orgány o převodu správy národního majetku v případech podle § 6 odst. 4, musí současně rozhodnout i o náhradě podle zvláštního předpisu.⁶⁴⁾

(4) Jde-li o převod správy národního majetku z oboru působnosti jednoho ústředního orgánu státní správy do působnosti jiného ústředního orgánu státní správy, vydá opatření o převodu správy národního majetku ústřední orgán, z jehož oboru působnosti se správa národního majetku převádí, v dohodě s druhým ústředním orgánem státní správy. Obdobně se postupuje, jde-li o převod správy

národního majetku z oboru působnosti krajského národního výboru do působnosti ústředního orgánu státní správy nebo naopak, do působnosti jiného krajského národního výboru, nebo rozhodují-li po dohodě příslušná ministerstva financí.

(5) Opatřením statutárního orgánu státní organizace může být převeden výkon správy národního majetku. Toto opatření musí obsahovat určení převáděného národního majetku, určení dne převodu výkonu správy a je-li převod výkonu správy úplatný, též výši úplaty.

Převody vlastnictví národního majetku

§ 18

(1) Převody národního majetku do vlastnictví jiných socialistických organizací než státních mimo obvyklé hospodaření se uskutečňují hospodářskými smlouvami.⁶⁴⁾ Převody národního majetku do vlastnictví jiných organizací než socialistických a do vlastnictví občanů se uskutečňují smlouvami podle zvláštního předpisu.⁶⁵⁾

(2) Převody vlastnictví národního majetku se uskutečňují úplatně za cenu podle cenových předpisů, pokud není zvláštními předpisy stanoveno jinak. Výjimečně bezplatně lze převést vlastnictví národního majetku jen ve společenském zájmu. Při sdružování prostředků [odstavec 4 písm. b)] lze bezplatně převést vlastnictví národního majetku jen za podmínek stanovených zvláštním předpisem.⁶⁶⁾

(3) Vlastnictví k pozemku lze převést jen, jde-li o

- a) spoluvlastnický podíl pozemku užívaného pro osobní potřebu občana nebo spoluvlastnický podíl pozemku, převádí-li se současně do vlastnictví občana, popřípadě jiné socialistické organizace než státní i spoluvlastnický podíl na stavbě, která je na pozemku postavena,
- b) části pozemků, které mají být přičleněny k jiným pozemkům ve vlastnictví občana, popřípadě jiných socialistických organizací než státních, pro vytvoření podmínek nezbytných pro řádné užívání jejich nemovitostí,
- c) části pozemků, které podle územně plánovací dokumentace, územně plánovací podkladů nebo pravomocného územního rozhodnutí mají být přičleněny k dosavadním pozemkům ve vlastnictví občana a jsou určeny pro stavbu rodinných domků,⁶⁷⁾ staveb pro individuální rekreaci,⁶⁸⁾ garáží a pro zřízení zahrádek, jestliže není vhodné zřídit k nim právo osobního užívání, nebo k dosavadním pozemkům ve vlastnictví jiných socialistických organizací než státních, jestliže není vhodné je odevzdat do trvalého užívání,

⁶⁴⁾ § 349 hospodářského zákoníku.

⁶⁵⁾ § 399 a násl. a § 488 občanského zákoníku.

⁶⁶⁾ § 32 vyhlášky č. 151/1978 Sb., ve znění vyhlášky č. 15/1984 Sb.

- d) části pozemků, které občan vydržel pro stát⁶⁷⁾ a užívá je pro osobní potřebu, jestliže není vhodné k nim zřídit právo osobního užívání,
- e) pozemky převáděné výměnou mezi státními organizacemi a jinými socialistickými organizacemi než státními,
- f) pozemky převáděné výměnou mezi státními organizacemi a občany, jestliže je státní organizace nezbytně potřebují pro plnění úkolů a vlastník takový pozemek užívá; případné cenové rozdíly se vyrovnají v penězích,
- g) převod pozemků na organizace zahraničního obchodu.

(4) Vlastnictví ostatního národního majetku lze převést jen, jde-li o

- a) stavby, pokud není zájem, aby zůstaly ve vlastnictví státu, na jinou socialistickou organizaci než státní,
- b) hmotný národní majetek, který převádí státní organizace na jinou socialistickou organizaci než státní, která jej bude mít ve vlastnictví podle smlouvy o sdružování prostředků,⁶⁸⁾ popřípadě podle smlouvy o zřízení společného zemědělského podniku,⁶⁹⁾
- c) výměnu věcí mezi státními organizacemi a jinými socialistickými organizacemi než státními,
- d) přelýstý nebo neupotřebitelný národní majetek, a to na jiné socialistické organizace než státní a jde-li o věci, které mohou být v osobním vlastnictví, též na občany. Do vlastnictví občanů mohou být převedeny také
 - da) malé vodní elektrárny o instalovaném výkonu do 35 kW,
 - db) bývalé školy, hostince, bývalé úřadovny, strážní domky, mlýny, stodoly apod., po předchozím vyjádření příslušného stavebního úřadu, že lze takové stavby přebudovat pro účely bydlení nebo rekreace, pokud nepřešly do vlastnictví státu podle vládního nařízení č. 15/1959 Sb., o opatřeních týkajících se některých věcí užívaných organizacemi socialistického sektoru,
 - dc) traktory, vlečné vozy a malá zemědělská mechanizace, jestliže tyto občané provozují zemědělskou výrobu,
- e) národní majetek, i když není přebytečný
 - ea) je-li převod nutný ve společenském zájmu, a to na jiné socialistické organizace než státní nebo na mezinárodní organizace se

sidlem v Československé socialistické republice,

- eb) rodinné domky s příslušenstvím a stavby pro individuální rekreaci s příslušenstvím na občany,
- ec) obytné domy s příslušenstvím, které nejsou rodinnými domky a jejich obytná plocha nepřesahuje 150 m², pokud nepřešly do státního vlastnictví podle vládního nařízení č. 15/1959 Sb., o opatřeních týkajících se některých věcí užívaných organizacemi socialistického sektoru, na občany,
- ed) byty, které se převádějí do osobního vlastnictví občanů podle zvláštních předpisů.⁷⁰⁾

(5) Při převodu spoluvlastnického podílu podle odstavce 4 písm. eb) nabídne státní organizace tento podíl ke koupi spoluvlastníkovi. Není-li rodinný domek nebo stavba pro individuální rekreaci ve spoluvlastnictví, nabídne je ke koupi dosavadním uživatelům. Neprojeví-li uživatel o koupi zájem, nabídne a převede státní organizace takový majetek do vlastnictví jiného občana.

§ 19

(1) K účinnosti hospodářské smlouvy o převodu vlastnictví národního majetku v pořizovací ceně nad 5 miliónů Kčs, a jde-li o bezplatný převod národního majetku v pořizovací ceně nad 250 000 Kčs, je třeba schválení příslušného ústředního orgánu státní správy nebo krajského národního výboru.

(2) K účinnosti hospodářské smlouvy o převodu vlastnictví národního majetku v pořizovací ceně nižší než je stanovena v odstavci 1 a k účinnosti smlouvy o úplatném převodu vlastnictví národního majetku na občana nebo jinou organizaci než socialistickou je třeba schválení přímo nadřízeného orgánu státní organizace. Tento orgán může stanovit, při kterých převezech vlastnictví není schválení třeba.

(3) Schválení podle odstavců 1 a 2 není třeba, převádí-li vlastnictví národního majetku ústřední orgán státní správy nebo krajský národní výbor.

(4) Při bezplatném převodu vlastnictví národního majetku na občana nebo na jinou organizaci než socialistickou je k účinnosti smlouvy o převodu vlastnictví národního majetku třeba schválení příslušného ministerstva financí.

(5) Ustanovení předchozích odstavců se nevztahují na převody vlastnictví národního majetku podle § 18 odst. 4 písm. b) a ed).

⁶⁷⁾ § 135a občanského zákoníku.

⁶⁸⁾ § 360a hospodářského zákoníku.

§ 32 vyhlášky č. 151/1978 Sb., ve znění vyhlášky č. 15/1984 Sb.

⁶⁹⁾ § 90 a násl. zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví.

Vyhláška federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 159/1975 Sb., o spolupráci v zemědělství a jejích formách, ve znění vyhlášky č. 100/1983 Sb.

⁷⁰⁾ Zákon č. 52/1966 Sb., o osobním vlastnictví k bytům, ve znění zákona č. 30/1978 Sb.

(6) K účinnosti smlouvy uzavírané organizační jednotkou je třeba schválení státní organizace, pokud není třeba schválení nadřízeného orgánu. Státní organizace může ve statutu stanovit, ve kterých případech není jejího schválení třeba.

ČÁST TŘETÍ

SPRÁVA POHLEDÁVEK A JINÝCH MAJETKOVÝCH PRÁV STÁTU

§ 20

(1) Při správě pohledávek postupují státní organizace podle § 73 hospodářského zákoníku.

(2) Je-li dlužník v prodlení s plněním dluhu, je organizace povinna vyúčtovat a vymáhat stanovené úroky z prodlení nebo stanovený poplatek z prodlení, pokud není právním předpisem stanoveno jinak.⁷¹⁾

(3) Při správě jiných majetkových práv státu jsou státní organizace povinny zejména vést jejich evidenci, zabezpečovat jejich řádnou ochranu a využívání.

(4) Pro správu jiných majetkových práv státu a nakládání s nimi platí ustanovení této vyhlášky přiměřeně, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.⁷²⁾ Příslušnost schvalovat nakládání s těmito právy se řídí hodnotou předmětu plnění vyjádřenou obecnou cenou.

§ 21

Převady správy pohledávek státu

Správa pohledávek státu se převádí hospodářskou smlouvou⁶⁶⁾ nebo opatřením nadřízených orgánů, a to vždy bezplatně; přitom se přiměřeně použije příslušných ustanovení upravujících převody správy hmotného národního majetku.

§ 22

Povolování splátek a odkladu placení

(1) Státní organizace mohou dlužníkům, jsou-li jimi občané, povolovat přiměřené splátky na pohledávky dlužníky písemně uznané co do důvodu a výše, nebo přiznané pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu. Rovněž mohou prodlužovat lhůty k zaplacení pohledávky nebo povolených splátek, jestliže dlužník bez svého zavinění nemůže dluh nebo splátku zaplatit v době splatnosti a jestliže okamžité vymáhání by znamenalo pro dlužníka přílišnou tvrdost. Jestliže byly povoleny splátky na úhradu pohledávky nebo prodlou-

žena lhůta k zaplacení pohledávky, nepočítají se z této pohledávky úroky z prodlení ani poplatek z prodlení podle § 20 odst. 2.

(2) Splátky mohou být povoleny jen pod podmínkou, že povolení splátek pozbude účinnosti a pohledávka se stane splatnou v celé výši, nebude-li některá splátka dodržena. Při povolování splátek a odkladu placení je organizace povinna dohodnout,⁷³⁾ že v případě zlepšení majetkových a výdělkových poměrů dlužníka povolení splátek a odkladu placení odvolá.

§ 23

Prominutí pohledávky

(1) Státní organizace je oprávněna zcela nebo zčásti prominout na žádost dlužníka dobytou pohledávku proti němu, pokud by vymáhání pohledávky znamenalo pro něho zvláštní tvrdost. Za tvrdost nelze považovat vymáhání pohledávky, která vznikla v souvislosti s úmyslnou trestnou činností dlužníka. Prominout pohledávku není přípustné, jestliže dlužníku přísluší z jakéhokoli důvodu pohledávka vůči státu nebo státní organizaci, a to do výše této pohledávky, ledaže by se dlužník vzdal pohledávky až do výše svého závazku. Prominutím pohledávky závazek dlužníka zaniká.

(2) Pohledávku nelze prominout, je-li dlužníkem socialistická organizace.

Upuštění od vymáhání pohledávky

§ 24

(1) Je-li pohledávka přechodně nedobytná nebo neprůkazná, je státní organizace oprávněna prozatím upustit od jejího vymáhání, avšak musí dále zajišťovat, aby se nepromlčela nebo nezanikla, a musí usilovat o její vydobytí. Prozatímní upuštění od vymáhání není přípustné, je-li dlužníkem státní organizace.

(2) Státní organizace je oprávněna trvale upustit od vymáhání pohledávky, jestliže

- a) pohledávka se promlčela a dlužník ji odmítá plnit,
- b) dlužník zemřel a pohledávku nelze vydobýt ani na jeho dědicích, na které přešly dlužníkovy závazky,⁷⁴⁾
- c) je ze všech okolností případu zřejmé, že další vymáhání pohledávky by nebylo úspěšné. Od vymáhání však nelze upustit, s výjimkou § 25, jestliže je dlužníkem státní organizace, nebo má-li dlužník majetek, z něhož nelze dosáh-

⁷¹⁾ § 142 odst. 1 a 3 hospodářského zákoníku.

⁷²⁾ Např. zákon č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech, vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy č. 103/1972 Sb., o správě vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů a o jejich plánovitém využívání v národním hospodářství, zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství.

⁷³⁾ § 80 občanského zákoníku.

⁷⁴⁾ § 470 občanského zákoníku.

nout uspokojení pohledávky jen z toho důvodu, že jej v době vymáhání nelze realizovat prodejem.

(3) Státní organizace je oprávněna dále trvale upustit od vymáhání pohledávky, která nebyla dlužníkem dobrovolně uspokojena, jestliže nelze prokázat, že pohledávka trvá, nebo nelze prokázat její výši a není tu ani podkladu pro to, aby soud nebo jiný příslušný orgán určil výši podle své úvahy.

(4) O upuštění od vymáhání pohledávky se dlužník nevyrozmí.

§ 25

(1) Jestliže pohledávka až do výše 200 Kčs (nepatrná pohledávka) nebyla dlužníkem dobrovolně uspokojena a náklady spojené s jejím vymáháním by byly neúměrné jeho výsledku, je státní organizace oprávněna trvale upustit od jejího vymáhání.

(2) Proti témuž dlužníku, jímž je občan, může státní organizace od vymáhání pohledávky upustit jen jednou v kalendářním roce, ledaže by pohledávka, od jejíhož vymáhání bylo upuštěno a pohledávka, od jejíhož vymáhání má být upuštěno, nepřesahovaly celkem 200 Kčs.

§ 26

(1) Je-li pohledávka proti jinému dlužníku než socialistické organizaci vyšší než 250 000 Kčs, je k platnosti nakládání s pohledávkou podle § 23 a 24 třeba schválení příslušného ministerstva financí.

(2) V případech, na něž se nevztahuje ustanovení odstavce 1, potřebují státní organizace k nakládání s pohledávkou podle § 23 a 24 schválení přímo nadřízeného orgánu, jestliže tak tento orgán stanoví; národní výbory nižších stupňů a organizace těmito národními výbory řízené, stanoví-li tak národní výbor vyššího stupně. Schválení není třeba nakládají-li s takovou pohledávkou ústřední orgány státní správy a krajské národní výbory.

§ 27

(1) K nakládání s pohledávkami podle § 23 až 26 je rozhodná jejich výše včetně příslušenství v době, kdy k prominutí nebo k upuštění od jejich

vymáhání dochází. Při větším počtu pohledávek proti témuž dlužníku je rozhodná úhrnná výše všech pohledávek.

(2) Nakládání s pohledávkami podle § 22 až 26 se musí stát v písemné formě.

§ 28

Ustanovení § 21 až 27 platí pokud nakládání s pohledávkami státu neupravují zvláštní předpisy jinak.⁷⁵⁾

§ 29

Cenné papíry

Pro správu cenných papírů a nakládání s nimi platí přiměřeně ustanovení § 6, 9, 16 až 19 této vyhlášky; pro správu pohledávek z cenných papírů platí přiměřeně ustanovení § 20 a násl., jakož i předpisy o devizovém hospodářství.⁷⁶⁾

§ 30

(1) Změna nebo zrušení smlouvy uzavřené s občanem, z nichž by mohla státu vzniknout majetková újma, jsou přípustné jen za podmínek, za nichž může dojít k prominutí pohledávky (§ 23). Ke schválení změny nebo zrušení smlouvy jsou oprávněny orgány uvedené v § 26; příslušnost těchto orgánů se řídí výší újmy vyjádřené obecnou cenou.

(2) Ustanovení § 22 až 28 se vztahují i na případy, kdy k nakládání s pohledávkami nebo jinými majetkovými právy státu dochází v řízení před soudem nebo jiným příslušným orgánem (např. smírem, zpětvzetím návrhu na zahájení řízení).

(3) Státní organizace jsou oprávněny v řízení před soudem nebo jiným příslušným orgánem uznat nárok uplatněný proti státu v takovém rozsahu, v jakém jsou oprávněny nakládat s pohledávkami podle § 26.

ČÁST ČTVRTÁ

POHLEDÁVKY A JINÁ MAJETKOVÁ PRÁVA STÁTNÍCH ORGANIZACÍ

§ 31

(1) Státní organizace jsou při nakládání se svými pohledávkami a jinými majetkovými právy

⁷⁵⁾ Např. vyhláška ministerstva financí č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků, vyhláška č. 1/1982 Sb., vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 121/1980 Sb., o finanční pomoci při převodu skupinových rodinných domků z družstevního do osobního vlastnictví, vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 122/1980 Sb., o jednorázovém příspěvku na opatření náhradního bydlení občanům, kteří uvolní byt v objektu spravovaném státní socialistickou organizací, ve znění vyhlášky č. 69/1982 Sb.

⁷⁶⁾ Zákon č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství. Vyhláška federálního ministerstva financí a federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 143/1970 Sb., kterou se provádí zákon o devizovém hospodářství, ve znění vyhlášky č. 74/1978 Sb.

povinny postupovat se stejnou péčí jako při nakládání s pohledávkami a jinými majetkovými právy státu.

(2) Pokud právní předpisy nestanoví jinak,⁷⁷⁾ postupují státní organizace při nakládání se svými pohledávkami a jinými majetkovými právy podle § 20, 22 až 29 s těmito výjimkami:

- a) v případech podle ustanovení § 26 odst. 1 schvalují nakládání s pohledávkami státních organizací příslušné ústřední orgány státní správy, popřípadě krajské národní výbory,
- b) tato ustanovení se nevztahují na pohledávky a jiná majetková práva státních spořitelů, vyplývající z předmětu jejich činnosti,
- c) státní organizace nejsou povinny účtovat a vykáhat úrok z prodlení vůči socialistickým organizacím, pokud v jednotlivém případě nepřesáhne částku 2000 Kčs.

(3) Ustanovení § 30 platí pro nakládání s pohledávkami a jinými majetkovými právy státních organizací přiměřeně.

(4) Statut státní organizace určí v jakém rozsahu mohou organizační jednotky nakládat se svými pohledávkami a jinými majetkovými právy podle § 20, 22 až 29.

ČÁST PÁTÁ

DOHLED A SANKCE

§ 32

Dohled

(1) Orgány hospodářského řízení⁷⁸⁾ jsou povinny dohlížet na řádné plnění povinností při správě národního majetku jimi řízených státních organizací. V rámci své řídicí a kontrolní činnosti jsou povinny soustavně dohlížet, zda jimi řízené státní organizace plní povinnosti vyplývající z právních předpisů o správě národního majetku a z opatření uložených jim k odstranění nedostatků. Zjistí-li závady, jsou povinny vůči vedoucím pracovníkům státních organizací vyvodit důsledky podle zvláštních předpisů.⁷⁹⁾

⁷⁷⁾ Např. vyhláška federálního ministerstva financí a Ústřední rady odborů č. 165/1980 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb.

⁷⁸⁾ § 390b hospodářského zákoníku.

⁷⁹⁾ Např. § 8 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), v úplném znění pod č. 148/1973 Sb., § 76 a násl. a § 172 a násl. zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 55/1975 Sb.

⁸⁰⁾ Zákon č. 71/1967 Sb.

⁸¹⁾ § 1 a 3 zákona České národní rady č. 33/1970 Sb. a zákona Slovenské národní rady č. 115/1970 Sb., o finančních správách.

⁸²⁾ § 26 odst. 6, § 27 odst. 1 a § 28 odst. 3 a 5 zákona č. 69/1967 Sb. v úplném znění vyhlášeném pod č. 31/1933 Sb. s platností pro Českou socialistickou republiku a pod č. 35/1983 Sb. s platností pro Slovenskou socialistickou republiku.

⁸³⁾ Zákon č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik (rozpočtová pravidla).

Zákon Slovenské národní rady č. 32/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu Slovenské socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla).

Zákon České národní rady č. 60/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu České socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla).

(2) Odstranění závad orgány hospodářského řízení provádějícími dohled jde na náklad státní organizace, která má národní majetek ve správě.

§ 33

Sankce

(1) Za porušení povinností uložených touto vyhláškou může být státní organizaci nebo organizační jednotce uložena pokuta od 500 do 500 000 Kčs.

(2) Pokutu ukládají ve správním řízení⁸⁰⁾

- a) okresní finanční správy⁸¹⁾ státním organizacím řízeným ústředním orgánem státní správy,
- b) krajské, okresní a městské národní výbory⁸²⁾ organizacím těmito národními výbory řízenými.

(3) Ostatní orgány jsou povinny podávat orgánům uvedeným v odstavci 2 návrhy na uložení pokuty, zjistí-li při své činnosti porušení povinností uvedených v odstavci 1.

(4) Výše pokuty se určí podle závažnosti porušení povinností uložených touto vyhláškou, případně podle rozsahu vzniklé škody.

(5) Pokutu lze uložit nejdéle do jednoho roku ode dne, kdy se orgány uvedené v odstavci 2 dozvěděly o porušení povinností, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení těchto povinností došlo.

(6) Pokutu nelze uložit, byla-li státní organizaci nebo organizační jednotce za porušení téže povinnosti uložena pokuta nebo jiná sankce jiným orgánem podle zvláštních předpisů.

(7) Výnosy z pokut uložených finančními správami jsou příjmem příslušných státních rozpočtů;⁸³⁾ výnosy z pokut uložených národními výbory jsou příjmem jejich rozpočtů.

ČÁST ŠESTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 34

(1) Věcná břemena na národním majetku mohou vznikat ze zákona, rozhodnutím oprávněného

orgánu nebo písemnou smlouvou. Smlouvou lze věcné břemeno zříditi jen v nutných případech a nebrání-li to plnění úkolů organizace. K účinnosti této smlouvy je třeba schválení přímo nadřízeného orgánu státní organizace. Tento orgán může stanovit, ve kterých případech není jeho schválení třeba. Věcná břemena se zřizují za úplatu.

(2) K účinnosti smlouvy uzavírané organizační jednotkou je třeba schválení státní organizace, pokud není třeba schválení nadřízeného orgánu podle odstavce 1. Státní organizace může ve statutu stanovit, ve kterých případech není jejího schválení třeba.

(3) K platnosti nakládání s národním majetkem ve vztahu k devizovému cizozemci se vyžaduje povolení příslušného devizového orgánu, pokud tak stanoví devizové předpisy.⁸⁴⁾

(4) Zvláštní předpisy opravňující státní organizace užívat národní majetek, který není v jejich správě, k obecně prospěšným účelům (např. pro soustavou elektrizaci, rozvod plynu, vodohospodářská díla, zařízení a meliorace) nejsou tímto předpisem dotčeny.

(5) O správě federálních hmotných rezerv platí zvláštní předpisy.⁸⁴⁾

§ 35

Jen ze závažných důvodů lze v jednotlivých případech povolit výjimku z ustanovení § 2 odst. 1 a 2, § 4 odst. 3, § 6 odst. 4, § 9 odst. 1 písm. b), odst. 2, § 10 odst. 1 a 2, § 11 odst. 2, § 13, § 14 odst. 7, § 16 odst. 3, § 18 odst. 3 a 4, § 19 odst. 1, § 20 odst. 2, § 23, § 24 odst. 2 a § 30 odst. 1 a 2. Pro státní organizace řízené federálními ústředními orgány státní správy je k povolení výjimky příslušné federální ministerstvo financí, pro státní organizace řízené ústředními orgány státní správy republik a pro organizace řízené národními výbory příslušné ministerstvo financí republik.

§ 36

Zrušuje se vyhláška č. 156/1975 Sb., o správě národního majetku.

§ 37

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Ministr:

Lér v. r.

⁸⁴⁾ Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění č. 69/1964 Sb., o správě státních hmotných rezerv.

91

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky

ze dne 8. srpna 1984

o opatřeních proti přenosným nemocem

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky stanoví podle § 70 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Základní opatření proti vzniku a šíření přenosných nemocí se zabezpečují vytvářením a ochranou zdravých podmínek a zdravého způsobu života a práce. Opatření k zajištění těchto podmínek jsou upravena zvláštním předpisem.¹⁾

(2) V zájmu účinné ochrany proti přenosným nemocem jsou organizace i občané povinni provádět všechna opatření proti jejich vzniku a šíření nebo se podrobit těmto opatřením a podle potřeby se zúčastnit jejich provádění.

(3) Přenosnou nemocí podle této vyhlášky se rozumí každé onemocnění přenosné na člověka.

§ 2

(1) Každý je povinen sdělit neprodleně ošetřujícímu lékaři nebo orgánu hygienické služby všechny okolnosti důležité v zájmu epidemiologického vyšetřování; osoba nemocná přenosnou nemocí je povinna označit lékaři na jeho vyzvání pravděpodobný zdroj nákazy a osoby, které mohla sama nakazit.

(2) Rodiče nebo jiné osoby, které mají v péči děti, jsou povinny předložit při jejich přijetí do předškolních zařízení, do odborných léčebných ústavů nebo na zotavovací akce pro děti a dorost²⁾ a v jiných případech, stanoví-li tak podle epidemiologické situace na návrh orgánu hygienické služby příslušný národní výbor, písemné prohlášení o tom, že orgán hygienické služby nebo ošetřující lékař nenařídil dítěti, rodičům nebo jiným osobám, které s dítětem žijí ve společné domácnosti, karanténní opatření a že jim není známo, že

v posledním týdnu nebo v době stanovené orgány hygienické služby přišlo dítě, rodiče nebo jiné osoby, které s dítětem žijí ve společné domácnosti, do styku s osobami, které onemocněly přenosnou nemocí. Vzor písemného prohlášení je uveden v příloze této vyhlášky.

§ 3

(1) Opatření proti přenosným nemocem plánují, organizují, řídí, ukládají a kontrolují orgány hygienické služby. Taková opatření provádějí zpravidla organizace a zdravotnická zařízení. Zdravotnická zařízení mohou v případech stanovených touto vyhláškou uložit potřebná opatření též sama.

(2) Při provádění opatření proti nemocem přenosným ze zvířete na člověka spolupracují zdravotničtí pracovníci s odbornými pracovníky veterinární služby.

ČÁST DRUHÁ

OPATŘENÍ PROTI VZNIKU A ŠÍŘENÍ PŘENOSNÝCH NEMOCÍ

Oddíl první

Preventivní opatření proti vzniku a šíření přenosných nemocí

Očkování proti přenosným nemocem

§ 4

(1) K předcházení vzniku a šíření přenosných nemocí se provádí v případech stanovených ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo zdravotnictví“) — hlavním hygienikem České socialistické republiky (dále jen „hlavní hygienik“)³⁾ podle stavu odolnosti obyvatelstva proti přenosným nemocem:

a) pravidelné očkování všech osob, které dosáhly stanoveného věku,

¹⁾ Vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek.

²⁾ Směrnice č. 57/1930 sb. Hyg. předpisy, o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti a dorost (ozn. částka 29/1979 Sb.).

³⁾ Výnos ministerstva zdravotnictví ČSR — hlavního hygienika ČSR č. 13/1984 sb. Hyg. předpisy, o očkování proti přenosným nemocem (ozn. částka 17/1984 Sb.).

- b) zvláštní očkování osob, které jsou při své povinné činnosti vydány zvýšenému nebezpečí nákazy,
- c) mimořádné očkování všeho obyvatelstva nebo určité skupiny, vyžaduje-li to epidemiologická situace,
- d) očkování osob odjíždějících do ciziny a osob přijíždějících z ciziny,
- e) očkování osob při úrazech, poraněních a nehojících se ranách,
- f) očkování osob v ohnisku nákazy.

(2) Očkování uvedená v odstavci 1 jsou povinná; povinnost podrobit se očkování zahrnuje také povinnost podrobit se ve stanovené lhůtě před očkováním a po očkování proti tuberkulóze, popřípadě proti jiným přenosným nemocem, potřebným kontrolním vyšetřením.

§ 5

(1) Očkování plánuje, organizuje, řídí a kontroluje hlavní hygienik a podle jeho směrnic a pokynů nižší orgány hygienické služby. Mimořádné očkování může se souhlasem hlavního hygienika stanovit krajský hygienik.

(2) Očkování a potřebná vyšetření provádějí příslušná zdravotnická zařízení.

§ 6

U osob, jejichž zdraví by se očkováním ohrozilo, odloží příslušné zdravotnické zařízení očkování na dobu, kdy je bude možné provést bez újmy na jejich zdraví.

§ 7

(1) Každé provedené očkování se zapíše do zdravotního záznamu očkované osoby a do očkovacího průkazu. Očkovací průkaz je povinen očkovaný (jeho zákonný zástupce) uschovávat a vykázat se jím na vyzvání lékaře.

(2) Ředitelé předškolních zařízení při přijetí dítěte zařadí předložení očkovacího průkazu dětskému lékaři k provedení zdravotního záznamu. Za tímž účelem zařadí ředitelé škol na začátku školního roku, ve kterém dítě začíná plnit povinnou školní docházku, předložení očkovacího průkazu lékaři školní zdravotní služby.

(3) Osobám, jímž byl vydán občanský průkaz, se očkování proti tetanu zapisuje také do tohoto průkazu.⁴⁾

§ 8

Evidenční podklady pro provádění očkování proti přenosným nemocem zajišťují příslušná zdravotnická zařízení především z vlastních materiálů,

z materiálů jiných zdravotnických zařízení a popřípadě z materiálů škol a závodů. K řádnému doplňování evidence mohou zdravotnická zařízení požádat o poskytnutí potřebných údajů národní výbory, popřípadě útvary Sboru národní bezpečnosti.

§ 9

(1) Vedoucí organizací, ředitelé škol a jiných zařízení jsou povinni oznámit příslušným lékařům každou osobu, která se má podrobit před zahájením své činnosti podle pokynů orgánů hygienické služby zvláštnímu nebo mimořádnému očkování, a na požádání jim dodat seznamy svých pracovníků (žáků, posluchačů, chovanců apod.), kteří mají být očkováni. Stejnou povinnost mají výbory společenských organizací podílejících se na provádění tělesné výchovy. Vedoucí organizací, ředitelé škol a jiných zařízení jsou povinni na požádání vedoucího lékaře oddělení tuberkulózy a respiračních nemocí nemocnice s poliklinikou II. a III. typu předat mu seznamy svých pracovníků (žáků, posluchačů, chovanců apod.), u kterých má být provedeno očkování proti tuberkulóze.

(2) Vedoucí organizací, ředitelé škol a jiných zařízení jsou povinni zajistit účast pracovníků (žáků, posluchačů, chovanců apod.) na očkování ve stanovených lhůtách a popřípadě je o očkování včas uvědomit; jsou též povinni, je-li to třeba, poskytnout k provádění očkování vhodné místnosti.

§ 10

Očkování vojáků v činné službě, občanských pracovníků vojenské správy, příslušníků Sboru národní bezpečnosti, Sboru nápravné výchovy České socialistické republiky a pracovníků železniční dopravy je upraveno zvláštními předpisy, které stanoví též způsob převodu záznamů o očkování těchto osob při jejich převedení do péče zdravotnického zařízení v působnosti ministerstva zdravotnictví.

Opatření proti přenosným nemocem u osob vykonávajících činnosti epidemiologicky závažné a v jiných závažných případech

§ 11

(1) Osoby, které mají být činné v potravinářství, v úpravách vod a při obsluze vodovodních zařízení, při výrobě léčiv, kosmetických výrobků, kožních čistících prostředků a potřeb osobní hygieny, při stravování dětí v předškolních zařízeních, v mimoškolních výchovných zařízeních nebo při zotavovacích akcích, jakož i osoby, které mají být činné při hromadném ubytování, v provozování holičství a kadeřnictví, péče o pleť, pěstění

⁴⁾ § 5 odst. 2 písm. b) vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 135/1978 Sb., kterou se vydávají podrobnější předpisy o občanských průkazech.

rukou a ošetřování nohou (manikúra, pedikúra) a očištění lázní, jsou povinny podrobit se preventivní lékařské prohlídce dříve než nastoupí práci (dále jen „vstupní lékařská prohlídka“) a osvojit si a dodržovat základní znalosti z hygienického minima.

(2) Vstupní lékařské prohlídky jsou povinny podrobit se také osoby, které mají být činné v oborech uvedených v odstavci 1 i jen krátkodobě, a osoby, které se připravují na povolání v těchto oborech (např. žáci).

(3) Osobami činnými v potravinářství jsou osoby činné ve všech odvětvích při výrobě, skladování, přepravě a prodeji poživatin, dále osoby činné při společném stravování, při hromadných akcích spojených s výrobou, podáváním nebo prodejem poživatin, osoby činné při dojení, sběru a svozu mléka, jakož i jiné osoby, které přicházejí, i když nepravidelně, při své práci do přímého styku s poživatinami.

(4) V pochybnostech, zda jde o činnost podle odstavce 1, rozhodne orgán hygienické služby.

§ 12

(1) Mimo vstupní lékařské prohlídky jsou osoby činné podle § 11 povinny podrobit se neprodleně mimořádným lékařským vyšetřením:

- a) jsou-li postiženy průjmovým, hnisavým nebo horečnatým onemocněním nebo přenosnou nemocí, anebo jsou-li podezřelé z onemocnění přenosnou nemocí,
- b) vyskytuje-li se na pracovišti nebo v domácnosti, popřípadě v místě předchozího pobytu průjmové onemocnění.

(2) Osoby činné podle § 11 jsou povinny podrobit se lékařským vyšetřením i v jiných případech, kdy to stanoví orgán hygienické služby, popřípadě ošetřující lékař.

§ 13

Orgány hygienické služby mohou nařídít také preventivní lékařské prohlídky a potřebná mikrobiologická, biochemická či jiná vyšetření nutná ke zjištění zdravotního stavu jiných osob, než které vykonávají činnost podle § 11, zejména osob hromadně ubytovaných a osob, které se mají hromadně přepravovat.

§ 14

(1) Lékařské prohlídky plánují, organizují a provádějí zařízení léčebně preventivní péče. Provádění těchto prohlídek kontrolují orgány hygienické služby.

(2) Při lékařských prohlídkách se provede podrobné klinické a anamnestické vyšetření, zejména též s ohledem na tuberkulózu.

(3) Při každé lékařské prohlídce a ošetření je osoba činná podle § 11 povinna upozornit ošetřujícího lékaře na druh, povahu, popřípadě způsob své práce.

§ 15

(1) Osoby činné podle § 11 jsou povinny mít zdravotní průkaz (dále jen „průkaz“). Průkaz vydává územní obvodní nebo závodní obvodní lékař, popřípadě dorostový lékař podle místa trvalého pobytu osoby nebo podle místa pracoviště. Jde-li jen o krátkodobou (přechodnou) činnost, vydá se průkaz s platností na dobu určitou. Při vydání průkazu poučí tento lékař osobu o jejích povinnostech podle § 12.

(2) Průkazy pracovníků se ukládají u vedoucího provozovny (zařízení), který vede soupis pracovníků. Při výkonu práce mimo provozovnu (zařízení) je pracovník činný podle § 11 povinen mít průkaz při sobě.

(3) Orgány hygienické služby ověřují u pracovníků činných podle § 11 znalosti hygienického minima.⁵⁾ O ověření těchto znalostí učiní záznam do průkazu. Orgán hygienické služby je oprávněn průkaz zadržet, zjistí-li při kontrole hygieny provozu u těchto pracovníků nedostatky v dodržování hygienického minima. Průkaz se pracovníkovi vrátí po úspěšném vykonání zkoušky před komisí stanovenou orgánem hygienické služby. Ověření znalostí hygienického minima se neprovádí u pracovníků, kterým byl vydán průkaz na dobu určitou, s výjimkou případů stanovených hlavním hygienikem, vyžaduje-li to epidemiologická situace.

§ 16

Organizace je povinna:

- a) zabezpečit, aby práce v oborech uvedených v § 11 vykonávali pouze pracovníci, kteří mají průkaz,
- b) zajistit vedení soupisu pracovníků, kteří jsou činní v oborech uvedených v § 11, s datem lékařských prohlídek a s vyznačením, zda šlo o prohlídky vstupní nebo mimořádné,
- c) organizovat školení k rozšíření znalostí hygienického minima po dohodě s orgány hygienické, popřípadě veterinární služby a zabezpečit na něm účast příslušných pracovníků.

Opatření proti šíření přenosných nemocí osobami, které vylučují choroboplodné zárodky

§ 17

(1) Osoby vylučující choroboplodné zárodky břišního tyfu a paratyfu (dále jen „choroboplodné zárodky“) se musí podrobit zvláštním opatřením nařízeným orgánem hygienické služby, zejména:

⁵⁾ § 135 odst. 2 písm. c) zákoníku práce.

- a) podrobit se stálému lékařskému dohledu a potřebnému mikrobiologickému vyšetřování, jakož i léčení a dostavit se za tím účelem do příslušného zdravotnického zařízení,
- b) zachovávat hygienické zásady podle pokynů orgánu hygienické služby nebo obvodního lékaře,
- c) podrobit se karanténním opatřením v případech, kdy je jim to nařízeno v zájmu ochrany zdraví jiných osob (§ 26 odst. 1),
- d) provádět podle pokynů orgánu hygienické služby průběžnou ohniskovou dezinfekci,
- e) oznámit předem každou změnu pracoviště a místo pobytu (i přechodného) orgánu hygienické služby příslušnému podle dosavadního bydliště; jde-li o změnu trvalého rázu, musí ji hlásit nejméně 14 dní předem,
- f) oznámit při přijetí do zařízení ústavní péče, že vylučují choroboplodné zárodky,
- g) nevykonávat, je-li to nařízeno orgánem hygienické služby, činnost, při níž by ohrožovaly zdraví ostatních spolupracovníků nebo osob svěřených jejich péči nebo při níž přicházejí do styku s poživatinami, léčivy, anebo by jinak ohrožovaly zdraví osob.⁶⁾

(2) Orgán hygienické služby může nařídit opatření podle odstavce 1 i osobám vylučujícím jiné choroboplodné zárodky, vyžaduje-li to epidemiologická situace.

§ 18

(1) Orgány hygienické služby a obvodní lékaři vedou v evidenci rekonvalescenty po břišním tyfu a po paratyfech (dále jen „rekonvalescenti“) a osoby vylučující zárodky těchto nemocí (dále jen „bacilonosiči“) a provádějí nad nimi lékařský dohled.

(2) Orgán hygienické služby průběžně eviduje a kontroluje přechodné změny pobytu osob vylučujících choroboplodné zárodky a oznamuje je orgánům hygienické služby místa přechodného pobytu. K nástupu do zařízení sociální péče, rekreačního, popřípadě obdobného zařízení je třeba souhlasu orgánů hygienické služby místa trvalého i přechodného pobytu, jakož i vedoucího tohoto zařízení.

§ 19

Rekonvalescenti, jsou-li podezřelí, že by mohli vylučovat choroboplodné zárodky, jsou na základě rozhodnutí orgánu hygienické služby povinni podrobit se podle povahy své nemoci opatřením uvedeným v § 17 a § 18 odst. 1.

§ 20

Rekonvalescenti jsou povinni podrobit se před propuštěním z ústavní péče předepsaným závěrečným bakteriologickým vyšetřením. Rekonvalescenti, u nichž byla tato vyšetření negativní (dále jen „rekonvalescenti s negativním nálezem“), smějí být propuštěni z ústavního léčení. Rekonvalescenti, u nichž bylo některé ze závěrečných vyšetření pozitivní (dále jen „rekonvalescenti s pozitivním nálezem“), smějí být propuštěni z ústavní péče jen se souhlasem orgánu hygienické služby.

§ 21

(1) Rekonvalescenti s negativním nálezem smějí nastoupit do práce nebo do kolektivu po propuštění z ústavní péče, jakmile to dovolí jejich celkový zdravotní stav; činnost podle § 11 smějí však vykonávat teprve za dva měsíce po propuštění z ústavní péče, byla-li stanovena vyšetření v této době negativní.⁶⁾

(2) O nástupu do práce nebo do kolektivu u rekonvalescentů s pozitivním nálezem rozhodne z hlediska epidemiologického orgán hygienické služby. Tito rekonvalescenti, jakož i evidovaní bacilonosiči, nesmějí být ani v případě, že pozdější vyšetření jsou u nich negativní, činní podle § 11, pokud orgán hygienické služby nepovolí podle povahy určitého pracoviště výjimku, ani nesmějí být začleňováni do hromadných akcí, při nichž je zvýšené riziko nákazy. Je-li zvýšené riziko nákazy, může orgán hygienické služby zakázat těmto osobám i výkon jiného povolání.⁶⁾

§ 22

Osoby pracující na společném pracovišti nebo žijící ve společné domácnosti s rekonvalescenty s pozitivním nálezem nebo s bacilonosiči jsou povinny podrobit se dohledu orgánů hygienické služby a obvodních lékařů; obvodní lékaři provedou potřebná opatření proti šíření přenosných nemocí ještě před návratem rekonvalescentů (bacilonosičů) z ústavní péče. Tyto osoby nesmějí bez souhlasu orgánu hygienické služby vykonávat činnost podle § 11.⁶⁾

Ochranná dezinfekce, deratizace a deratizace

§ 23

(1) K zamězení vzniku přenosných nemocí a jejich hromadného výskytu je každý povinen provádět preventivní opatření k ničení choroboplodných zárodků (ochrannou dezinfekci), opatření k hubení epidemiologicky závažných nebo obtížných členovců (ochrannou deratizaci) a opatření k hubení epidemiologicky významných nebo škodlivých myšovitých hlodavců nebo jiných zvířat (ochrannou deratizaci). V případech stanovených

⁶⁾ § 37 odst. 1 písm. c) zákoníku práce.

orgánem hygienické služby je nutno tuto činnost provádět soustavně.⁷⁾

(2) Orgány hygienické služby mohou naříditi povinné hubení škodlivých živočichů, jestliže nepříznivě ovlivňují epidemiologickou situaci nebo způsobují hrubé hygienické závady, anebo hrozí-li jejich rozšíření.

§ 24

(1) Ochranou dezinfekcí, dezinfekcí a deratizací, která je součástí pravidelných pracovních (technologických) postupů nebo která má povahu čistění s použitím dezinfekčních, dezinfekčních nebo deratizačních prostředků, provádějí jednotlivé osoby a organizace vlastními silami. Ostatní ochranou dezinfekcí, dezinfekcí a deratizací provádějí za úplatu organizace místního hospodářství, popřípadě jiné socialistické organizace zvláště k tomu určené příslušným ústředním orgánem v dohodě s hlavním hygienikem. K pověření konkrétní organizace je třeba souhlasu příslušného orgánu hygienické služby.

(2) Odborné orgány příslušných resortů metodicky vedou a kontrolují podle zásad schválených hlavním hygienikem činnost resortních složek určených k výkonu ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace.

§ 25

Organizace provádějící ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci jsou povinny:

- a) provádět ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci výlučně pracovníky způsobilými pro tuto činnost,⁸⁾
- b) pracovat ve vzájemné koordinaci a podle platných technologických a pracovních postupů schválených orgány hygienické služby.

Oddíl druhý

Opatření při vzniku přenosných nemocí

Protiepidemická opatření v ohnisku nákazy, lékařská vyšetření a léčení nemocných

§ 26

(1) Osoba, která onemocněla přenosnou nemocí, osoba, která jeví příznaky onemocnění takovou nemocí (dále jen „podezřelý z onemocnění“) a osoba, která vešla přímo nebo nepřímo ve styk se zdrojem přenosné nemoci, u níž se však neprojevují příznaky onemocnění (dále jen „podezřelý z nákazy“), je povinna podrobit se ve sta-

novených termínech opatřením, která nařídí ošetřující lékař, popřípadě orgán hygienické služby, zejména lékařskému vyšetření, potřebným zkouškám a léčení, jakož i izolaci nebo karanténním opatřením.

(2) K osobě, která onemocněla přenosnou nemocí nebo která je podezřelá z onemocnění, musí být podle jejího zdravotního stavu neprodleně přivolán lékař anebo jí musí být jinak opatřena lékařská pomoc. Tím je povinen ten, kdo se o takové skutečnosti dověděl, zejména

- a) člen domácnosti nebo spolubydlící nemocného, popřípadě jiná osoba, která ošetřuje nemocného,
- b) ředitel školy, jiného školského zařízení nebo vedoucí skupiny osob společně ubytovaných nebo cestujících při onemocnění osoby svěřené jeho péči nebo zdržující se v kolektivu; stejnou povinnost má osoba odpovědná za vedení závodu nebo zařízení pro hromadné ubytování při onemocnění osoby tam pracující nebo tam ubytované, anebo
- c) správce nebo vlastník domu, popřípadě zástupce domovní komise (domovní důvěrník).

§ 27

(1) U osob nemocných nemocí přenosnou z člověka na člověka a u osob podezřelých z takového onemocnění nařídí z důvodů epidemiologických ošetřující lékař, popřípadě orgán hygienické služby jejich okamžitou izolaci. Orgán hygienické služby může od izolace upustit, jestliže nehrozí nebezpečí dalšího šíření nákazy.

(2) Izolace se provádí zpravidla na infekčních odděleních nemocnic s poliklinikou, ale i na expectačních pokojích neinfekčních oddělení nemocnic, léčebných ústavů, ústavů sociální péče a jiných zařízení jako jsou ozdravovny, zařízení zotavovací apod., která jsou povinna tyto expectační pokoje pro potřebu izolace osob zřizovat (ústavní izolace). Izolace se provádí také v domácnosti nemocného nebo podezřelého z onemocnění (domácí izolace). Způsob izolace určí ošetřující lékař, popřípadě orgán hygienické služby.

(3) Izolace nemocných tuberkulózou, kteří vylučují původce nákazy, se provádí zpravidla na vyčleněných úsecích oddělení tuberkulózy a respiračních nemocí nemocnic s poliklinikou a léčeben pro tyto nemoci.

(4) Izolace nemocných pohlavními nemocemi, kteří vylučují původce nákazy, se provádí zpravidla na vyčleněných úsecích kožních nebo venerologických oddělení nemocnic s poliklinikou.

⁷⁾ § 75 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

⁸⁾ Vládní nařízení č. 56/1967 Sb., o jedech a jiných látkách škodlivých zdraví.

Vyhláška ministerstev zdravotnictví a spravedlnosti č. 57/1967 Sb., kterou se provádí vládní nařízení o jedech a jiných látkách škodlivých zdraví.

§ 28

(1) Po dobu domácí izolace je nemocný (podezřelý z onemocnění) pod soustavným dohledem lékaře a je povinen umožnit přístup do své domácnosti lékaři i jím pověřenému zdravotnickému pracovníkovi.

(2) Nejsou-li dodržovány zásady domácí izolace, může ošetřující lékař, popřípadě orgán hygienické služby dodatečně nařídit izolaci ústavní.

§ 29

(1) Po dobu domácí izolace, po odvozu pacienta do ústavní izolace a po dobu trvání ohniska nákazy musí se provádět ohnisková dezinfekce podle pokynu ošetřujícího lékaře prostředky, které tento lékař předepíše, nebo podle pokynů pracovníků hygienické služby prostředky, které tyto pracovníci v ohnisku nákazy předají. Ohniskovou dezinfekci v domácnosti vykonávají rodinní příslušníci nemocného nebo podezřelého z onemocnění, kteří byli řádně poučeni o způsobu ochrany proti přenosným nemocem a o výkonu dezinfekce, ve výjimečných případech pracovníci hygienické služby. Ohniskovou dezinfekci v kolektivních zařízeních provádějí určené pracovníci těchto zařízení, kteří byli řádně poučeni o ochraně proti přenosným nemocem a o výkonu dezinfekce.

(2) Ohniskovou dezinfekci ve zdravotnických zařízeních provádějí tato zařízení vlastními pracovníky a prostředky.

(3) Ohniskovou dezinfekci, popřípadě dezinfekci je nutno provést v sanitním voze, ve kterém byl přepravován nemocný přenosnou nemocí nebo podezřelý z onemocnění, ihned po převozu.

§ 30

(1) V zájmu účinných opatření proti šíření přenosných nemocí z člověka na člověka může orgán hygienické služby

- a) nařídit ochranné očkování osob v ohnisku nákazy, podání imunoglobulinu nebo jiných imunobiologických preparátů nebo chemoprolaktik osobám podezřelým z nákazy,
- b) zakázat nebo omezit po dobu nutnou k provádění dezinfekce, dezinfekce nebo deratizace provoz v určitých místnostech, budovách a zařízeních nebo přepravu určitými dopravními prostředky,
- c) podrobit osoby podezřelé z nákazy po určitou dobu karanténním opatřením.

(2) Karanténními opatřeními jsou karanténa, zvýšený zdravotnický dozor nebo lékařský dohled. Karanténní opatření nařizuje také ošetřující lékař,

který se přitom řídí pokyny orgánu hygienické služby; dobu trvání karanténních opatření určuje vždy orgán hygienické služby.

(3) Karanténa spočívá v tom, že osoby podezřelé z nákazy se oddělí od ostatních a jsou lékařem vyšetřovány a pozorovány. Provádí se v bytech, v ústavech, v zařízeních a na všech jiných místech, kde je toho třeba v zájmu ochrany proti přenosným nemocem, popřípadě v zařízeních k tomu účelu zvlášť zřízených nebo určených plánem opatření pro případ výskytu moru, cholery a žluté zimnice.⁹⁾

(4) Jsou-li pro to důvody, podrobí se osoby podezřelé z nákazy jen zvýšenému zdravotnickému dozoru, který spočívá v zákazu určitých činností, při nichž by se mohla šířit přenosná nemoc, popřípadě v úpravě pracovních podmínek na jejich pracovišti; tyto osoby jsou zároveň pod lékařským dohledem.

(5) Podle okolností podrobí se osoby podezřelé z nákazy pouze lékařskému dohledu, který spočívá v tom, že jsou na všech místech svého pobytu lékařem vyšetřovány a pozorovány; za tím účelem jsou povinny hlásit se ve stanovených termínech u určených obvodních lékařů, u lékaře školní zdravotní služby nebo u dorostového lékaře, popřípadě u tělovýchovného lékaře a podrobit se opatřením podle § 26 odst. 1.

§ 31

(1) Cestující z ciziny, kteří jeví příznaky onemocnění přenosnou nemocí, jsou povinni podrobit se na vyzvání lékaře lékařským prohlídkám a izolaci, a je-li třeba, též nutnému odběru materiálu pro laboratorní vyšetření.

(2) Karanténní opatření se mohou nařídit u cestujících, kteří přicházejí z místa (oblasti, dopravního prostředku), kde se vyskytl mor, cholera a žlutá zimnice, a nemohou se prokázat zdravotnické službě v pohraničních přechodech, popřípadě jiným pohraničním orgánům k tomu pověřeným platným mezinárodním osvědčením o očkování proti této nemoci. Takové osoby musí být vyzvány, aby se daly očkovat. Po očkování jsou podrobeny po inkubační dobu karanténním opatřením. Odmítnou-li očkování, může jim být podle epidemiologické situace zakázán vjezd nebo průjezd, anebo jim mohou být nařízena na dobu inkubace karanténní opatření.

(3) Při výskytu moru, cholery a žluté zimnice mezi cestujícími může podrobit orgán hygienické služby karanténním opatřením také všechny osoby, které s nemocným přišly do styku.

⁹⁾ Mezinárodní zdravotnický řád přijatý na 22. Světovém zdravotnickém shromáždění v Bostonu v roce 1969. Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 189/1948 Sb., o zřízení a Ústavě světové zdravotnické organizace a o Protokolu o Mezinárodním úřadu zdravotnictví, přijatých dne 22. 7. 1946 na Mezinárodní zdravotnické konferenci v New Yorku.

§ 32

K prohloubení boje proti přenosným nemocem mohou orgány hygienické služby též

- a) nařídít dezinfekci a asanaci vod, půdy a jiných míst a předmětů podezřelých z kontaminace původci nákaz, omezit, popřípadě zakázat užívání studní, pramenů, povrchových vod a jiných vodních zdrojů podezřelých z kontaminace původci nákaz a oznámit to příslušnému vodohospodářskému orgánu,¹⁰⁾
- b) zakázat nebo omezit výrobu, prodej a podávání některých druhů poživatin a předmětů běžného užívání a odebrat potřebné vzorky na vyšetření.

§ 33

Orgán hygienické služby může zakázat na přechodnou dobu výkon určitého povolání nebo činnost, při níž by se mohla šířit přenosná nemoc, osobám nemocným přenosnou nemocí z člověka na člověka, osobám podezřelým z tohoto onemocnění a osobám podezřelým z nákazy.⁶⁾ Osobám trpícím takovým onemocněním chronicky může, pokud je to třeba, zakázat výkon takového povolání nebo činnosti i natrvalo.¹¹⁾

Hlášení a evidence přenosných nemocí

§ 34

(1) Lékař, který zjistil onemocnění, podezření z onemocnění přenosnou nemocí, popřípadě úmrtí na tuto nemoc, je povinen to hlásit orgánu hygienické služby a příslušnému obvodnímu lékaři a tyto skutečnosti vést v evidenci. Tutéž povinnost má lékař, zjistí-li nosičství vybraných nákaz. Jde-li o dítě navštěvující předškolní zařízení, uvědomí lékař též ředitele tohoto zařízení.

(2) Jiný zdravotnický pracovník, který se dozví o skutečnosti uvedené v odstavci 1, je povinen to oznámit nadřízenému lékaři.

§ 35

(1) Veterinární lékař je povinen hlásit orgánu hygienické služby každé onemocnění nebo podezření z onemocnění zvířete nemocí přenosnou na člověka, na niž se vztahuje povinnost hlášení a úhyn zvířete na takové onemocnění prostřednictvím příslušného orgánu veterinární péče.

(2) Okresní hygienik neprodleně uvědomí příslušný orgán veterinární péče a krajského hygienika o každém onemocnění nebo podezření z one-

mocnění člověka vzteklinou, snětí slezinnou a vozňivkou, popřípadě jinou nemocí přenosnou ze zvířete na člověka, kterou určí hlavní hygienik v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky.

§ 36

(1) Federální ministerstvo zahraničních věcí hlásí hlavnímu hygienikovi výskyt onemocnění československého občana v zahraničí morem, cholerou a žlutou zimnicí nebo jinou závažnou přenosnou nemocí.

(2) Výskyt onemocnění nemocí podléhajících mezinárodnímu zdravotnickému řádu v České socialistické republice hlásí ministerstvo zdravotnictví telegraficky Světové zdravotnické organizaci.

§ 37

Orgán hygienické služby nebo ošetřující lékař je povinen učinit neprodleně oznámení prokurátorovi nebo orgánu Sboru národní bezpečnosti, jestliže se osoby, u nichž bylo zjištěno onemocnění přenosnou nemocí podle zvláštních předpisů¹²⁾ nebo je podezření z takového onemocnění nebo nákazy, odmítají podrobit lékařskému vyšetření, potřebným zkouškám, léčení a izolaci (§ 26 odst. 1). Takové oznámení učiní též, zjistí-li jinou skutečnost zakládající podezření ze spáchání některého z trestných činů šíření nakažlivé choroby nebo ohrožování pohlavní nemocí.¹²⁾

§ 38

Epidemiologické vyšetřování v souvislosti s výskytem přenosných nemocí

(1) Pracovníci zdravotnických zařízení provádějí potřebná vyšetřování v souvislosti s výskytem přenosných nemocí (dále jen „epidemiologická vyšetřování“) v úzké spolupráci s národními výbory, vedením podniků, závodů a organizací, s orgány Revolučního odborového hnutí, s československým červeným křížem a jinými společenskými organizacemi, a jde-li o nemoc přenosnou ze zvířete na člověka, vždy též s odborně způsobilými pracovníky veterinárních zařízení.

(2) Epidemiologická vyšetřování se provádějí ve všech místech, kde je možno v souvislosti s onemocněním zjistit okolnosti důležité pro zjištění ohniska nákazy a pro posouzení příčin a cest šíření nemocí a kde je třeba provést potřebná epidemiologická opatření.

¹⁰⁾ § 16 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

¹¹⁾ § 37 odst. 1 písm. a) a § 46 odst. 1 písm. d) zákoníku práce.

¹²⁾ § 189, 190 a 226 trestního zákona.

Oddíl třetí

**Zacházení s materiálem
obsahujícím choroboplodné
zárodky**

§ 39

(1) Laboratorní vyšetřování a zkoumání materiálu, který obsahuje choroboplodné zárodky nebo u kterého je podezření, že takové zárodky obsahuje (dále jen „materiál obsahující choroboplodné zárodky“), lze provádět jen ve zdravotnických a veterinárních zařízeních, jakož i ve výzkumných ústavech, učilištích a závodech, u nichž takové vyšetřování a zkoumání souvisí s jejich činností, včetně mikrobiologické kontroly potravinářských a jiných výrobků.

(2) Laboratorní vyšetřování a zkoumání materiálu obsahujícího choroboplodné zárodky a odbírání takového materiálu od osob nemocných, podezřelých z onemocnění nebo podezřelých z nákazy nebo zemřelých na přenosnou nemoc, jakož i od zvířat nemocných nemocí přenosnou na člověka nebo od zvířat podezřelých nebo uhynulých na takovou nemoc, je dovoleno jen lékařům, veterinárním lékařům nebo jiným osobám, které k tomu mají zvláštní způsobilost a které k tomu určí vedoucí zařízení, ústavu, učiliště nebo závod.

(3) Při zacházení s materiálem obsahujícím choroboplodné zárodky, zejména při jeho zasilání, musí být zajištěna taková opatření, aby nemohlo být ohroženo okolí.

Oddíl čtvrtý

**Ochrana státních hranic před
zavlečením přenosných nemocí
ze zahraničí**

§ 40

Ochranná opatření před zavlečením přenosných nemocí ze zahraničí se provádějí zpravidla na stanovených hraničních přechodech silničních, železničních, říčních a leteckých. V případech, kdy z výjimečných důvodů překračují osoby oprávněně hranice na jiných místech, určí pohraniční orgán ve spolupráci s příslušným krajským hygienikem místo, kde se ochranná opatření provedou.

§ 41

(1) Karanténa a izolace se provádějí ve zdravotnických zařízeních, popřípadě v jiných zařízeních určených orgány hygienické služby. Místa nebo zařízení pro umístění zvířat v karanténě se určují v dohodě s orgány hygienické služby.¹⁵⁾

(2) Ministerstvo zdravotnictví určí v případě potřeby po projednání se zúčastněnými ústředními orgány věcné vybavení hraničních přechodů

k ochraně státních hranic před zavlečením přenosných nemocí ze zahraničí.

§ 42

(1) Při mezinárodní dopravě osob, zvířat a věcí vyžadují se doklady v souladu s požadavky Světové zdravotnické organizace.⁹⁾

(2) Zboží (s výjimkou zvířat), které se přepravuje přes československé státní území, pokud se nepřekládá a je řádně zabaleno v původním obalu, zpravidla se ochranným opatřením nepodrobuje.

(3) Ustanovení odstavce 2 se přiměřeně vztahuje též na obaly, v nichž je zboží zabaleno.

§ 43

(1) Ochranná opatření, pokud jejich provádění nevyplývá přímo z předcházejících ustanovení, nařizuje hlavní hygienik nebo jím zmocněné orgány hygienické služby a provádějí je v oboru své působnosti příslušné orgány a organizace. Ochranná opatření na železničních hraničních přechodech se provádějí ve spolupráci s hygienickou službou železnic.

(2) Vedle zvláštních povinností uložených podle předcházejících ustanovení mají všechny orgány a organizace, jakož i jednotliví občané povinnost v mezích své působnosti nebo při své činnosti učinit podle pokynů orgánů hygienické služby všechna opatření potřebná k hygienické a protiepidemické ochraně státních hranic a dodržovat jejich provedení.

(3) Pro dovoz a přepravu zvířat, potravin a surovin živočišného původu, pro veterinární zdravotní prohlídky a pro karanténu zvířat platí zvláštní předpisy.

ČÁST TŘETÍ

**NÁKLADY, NÁHRADA ŠKODY A PŘÍSPĚVKY PŘI
OPATŘENÍCH PROTI PŘENOSNÝM NEMOCEM**

§ 44

(1) Stát nese náklady:

- a) na diagnostická vyšetřování potřebná k opatřením proti vzniku a šíření přenosných nemocí, jakož i na všechny potřebné zkoušky před očkováním včetně nákladů na cestu vyšetřované osoby do zařízení, kde se vyšetřování provádí, a zpět,
- b) na ochranná očkování proti přenosným nemocem, jsou-li nařizována podle této vyhlášky,
- c) na izolaci osob nemocných přenosnými nemocemi a podezřelých z onemocnění prováděnou v příslušném zdravotnickém zařízení, včetně nákladů na jejich přepravu do tohoto zařízení a zpět,

¹⁵⁾ § 4 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb.

- d) na nařízenou karanténu osob podezřelých z nákazy, včetně přepravy do karanténního zařízení a zpět, provádí-li se ve zdravotnickém zařízení; provádí-li se mimo zdravotnické zařízení, může stát nést jen vyšší náklady, které prokazatelně vznikly v souvislosti s jejich prováděním,
- e) na prostředky k ohniskové dezinfekci, které předepíše lékař nebo poskytne hygienická služba,
- f) na hubení škodlivých živočichů v ohniscích nálezů, kteří mohou přenášet choroboplodné zárodky, bylo-li nařízeno jako součást likvidace nebo tlumení ohniska nákazy.

(2) Stát nese též náklady na epidemiologické vyšetřování nebo zkoumání.

(3) Náklady na léčení přenosných nemocí včetně cestovních nákladů se hradí podle předpisů o poskytování léčebně preventivní péče.¹⁴⁾

§ 45

V případech hodných zvláštního zřetele může stát nést určité náklady na hubení živočichů, pokud mohou přenášet choroboplodné zárodky, nebo na hromadné hubení a prevenci dalšího šíření obtížného hmyzu, pokud jeho výskyt nebyl majiteli nebo uživateli objektu zaviněn.

§ 46

(1) V případech, které nejsou uvedeny v § 44 a 45 nese náklady na protiepidemická opatření ten, jehož osoby nebo věci se opatření týká. I náhradu nákladů na epidemiologické vyšetřování nebo zkoumání, které jinak nese stát (§ 44 odst. 2), může orgán hygienické služby uložit zcela nebo zčásti tomu, jehož osoby nebo věci se vyšetřování nebo zkoumání týká, jestliže tímto vyšetřováním nebo zkoumáním byly zjištěny epidemiologické závady; náhrada nákladů se uloží zejména tehdy, když závady zaviněny nebo bylo-li nutno vyšetřování nebo zkoumání opakovat proto, že závady nebyly ve stanovené lhůtě odstraněny.

(2) Náklady na povinné hubení škodlivých živočichů a na nutná opatření k zabránění jejich dalšího šíření nese ten, na jehož pozemku nebo v jehož budově, popřípadě v jehož zařízení se škodliví živočichové hubí; pokud pozemek, budova nebo zařízení jsou v užívání jiného, nese náklady uživatel.

(3) Náklady spojené se zřizováním a udržováním zařízení k provádění ochranných opatření

před zavlečením přenosných nemocí ze zahraničí (§ 40) hradí dopravní organizace s výjimkou nákladů, které nesou zdravotnické orgány v souvislosti s preventivními, diagnostickými, léčebnými a jinými opatřeními, která provádějí (např. náklady na vybavení zařízení zdravotnickými přístroji a nástroji, na udržování těchto přístrojů a nástrojů a na zásobení zdravotnickými potřebami a osobní náklady na zdravotnický provoz).

(4) Nákladem na protiepidemická opatření jsou také částky placené organizacím za odborné úkony, nutné k provedení těchto opatření.

§ 47

(1) Pracovníkům, kteří se se souhlasem orgánů hygienické služby v důsledku opatření proti přenosným nemocem a v zájmu dalšího výkonu práce na svém pracovišti přechodně ubytují mimo obec svého trvalého pobytu, poskytuje organizace náhrady výdajů jako při pracovní cestě podle zvláštních předpisů.¹⁵⁾

(2) Doba, po kterou osoba vylučující choroboplodné zárodky, s výjimkou evidovaného bacilonosiče, nebo prácechopný rekonvalescent po přenosné nemoci nesmí přechodně konat práci, posuzuje se jako přechodný zákaz výkonu povolání nebo činnosti (§ 33).

(3) O zabezpečení občanů v době nařízení karantény platí zvláštní předpisy.¹⁶⁾

§ 48

Za vzorky odebrané pro účely epidemiologického vyšetření se náhrada neposkytuje.

§ 49

(1) V mimořádných případech hodných zvláštního zřetele může se ze státních prostředků poskytnout příspěvek¹⁷⁾ na úhradu nákladů uvedených v § 46, popřípadě vznikla-li škoda provedením opatření proti přenosným nemocem nebo výkonem pomoci poskytnuté na výzvu orgánů hygienické služby ke zdoání nebo zamezení přenosné nemoci.

(2) Příspěvek je možno poskytnout až do výše vzniklých nákladů nebo způsobené škody.

§ 50

Pokud tato vyhláška v souvislosti s náklady, náhradou škody a příspěvky při opatřeních proti přenosným nemocem zakládá podnět k výkonu

¹⁴⁾ Vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 42/1966 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče.

¹⁵⁾ Vyhláška řed. rálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách.

¹⁶⁾ Zapsána zákon č. 54/1968 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů a jeho prováděcí předpisy, vyhláška č. 123/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 103/1964 Sb., o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 32/1937 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ § 78 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb.

státní správy, jde o státní správu na úseku zdravotnictví, která podle zvláštních předpisů spadá do působnosti okresního národního výboru.¹⁸⁾

ČÁST ČTVRTÁ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 51

Ustanovení § 1 odst. 2, § 2, 3, 26, 34, 35, 48 až 50 platí i pro případy zahmyzení vší šatní a vší vlasovou, popřípadě pro jiné druhy zahmyzení, které určí hlavní hygienik.

§ 52

Zrušují se:

1. vyhláška ministerstev zdravotnictví a spravedlnosti č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, s výjimkou § 76 a polo-

žek označených + v části I A přílohy k vyhlášce (nakažlivé lidské choroby ve smyslu § 189 a 190 trestního zákona),

2. vyhlášky ministerstev zdravotnictví a spravedlnosti České socialistické republiky č. 17/1973 Sb., č. 60/1977 Sb. a č. 41/1980 Sb., kterými se mění a doplňuje vyhláška č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem,
3. výnos ministerstva zdravotnictví ze dne 10. října 1967 čj. HE-370.2-13.9.1967 o náhradě ztráty na výděлку a vyšších nákladů vzniklých osobám, které nejsou v pracovním poměru, přechodným ubytováním mimo jejich bydliště v důsledku opatření proti přenosným nemocem, č. 41/1967 Věst.MZ, oznámený v částce 41/1967 Sb.

§ 53

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Ministr:

v. z. MUDr. Harant v. r.

¹⁸⁾ § 27 zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech (úplné znění č. 31/1983 Sb.).
§ 5 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

Příloha k vyhlášce č. 91/1984 Sb.

VZOR

Prohlášení

Prohlašuji, že okresní hygienik ani ošetřující lékař nenařídil dítěti
bytem
ani jeho rodičům nebo jiným osobám, které s ním žijí ve společné domácnosti
bytem
karanténní opatření (karanténu, zvýšený zdravotnický dozor nebo lékařský dohled) a že mi též
není známo, že v posledním týdnu přišlo toto dítě, jeho rodiče nebo jiné osoby, které s ním žijí
ve společné domácnosti, do styku s osobami, které onemocněly přenosnou nemocí.

Jsem si vědom(a) právních následků, které by mě postihly, kdyby toto mé prohlášení bylo
nepravdivé, zejména jsem si vědom(a) toho, že bych se v takovém případě dopustil(a) přestupku
podle § 6 zákona č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického po-
řádku, pokud by nešlo o trestný čin.

V dne

.....
.....
čitelný podpis a adresa

92

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálních vecí Slovenskej socialistickej republiky

z 15. augusta 1984

o zmene a doplnení vyhlášky Ministerstva práce a sociálních vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 134/1975 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení

Ministerstvo práce a sociálních vecí Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje podľa § 172 ods. 7 zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 150/1979 Zb. a podľa § 50 zákona Slovenskej národnej rady č. 132/1975 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 140/1982 Zb. po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálních vecí, ostatnými zúčastnenými ústrednými orgánmi a so Slovenskou odborovou radou a po prerokovaní so Slovenským výborom Zväzu družstevných roľníkov:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva práce a sociálních vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 134/1975 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení v znení vyhlášok č. 112/1979 Zb., č. 5/1982 Zb., č. 19/1982 Zb. a č. 143/1982 Zb., sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 31 sa za odsek 4 vkladajú nové odseky 5 a 6, ktoré znejú:

„(5) Občanom s ťažkými chybami nosného a pohybového ústrojenstva obmedzujúcimi v značnom rozsahu ich pohyblivosť a v prípadoch hodných osobitného zreteľa aj nevidomým môže miestny národný výbor¹⁾ poskytnúť aj jednorazový peňažný príspevok na úpravu bytu až do výšky 70 % preukázaných nákladov.

(6) Občan, ktorému sa poskytol peňažný príspevok podľa predchádzajúceho odseku, je povinný bez meškania oznámiť miestnemu národnému výboru, ktorý príspevok poskytol, výmenu, predaj bytu alebo inú zmenu vlastníckeho alebo užívacieho práva k bytu alebo nehnuteľnosti. Miestny národný výbor určí, či a akú výšku z poskytnutého príspevku je tento občan povinný vrátiť, ak od poskytnutia príspevku neuplynulo 10 rokov.“

Doterajšie odseky 5 a 6 sa označujú ako odseky 7 a 8.

2. V § 37 ods. 1 sa na konci pripája veta: „Občanom, ktorým štátna zdravotnícka správa zapožičala vozík pre invalidov, alebo o jeho zapožičaní sa už rozhodlo, možno poskytnúť jednorazový peňažný príspevok na kúpu mechanického vozíka pre invalidov.“

3. § 37a znie:

„§ 37a

(1) Občanom ťažko postihnutým na zdraví a starým občanom, ktorí sú sociálne odkázaní, poskytuje sa peňažný príspevok na nákup vykurovacej nafty, ak majú zavedené vykurovanie bytu vykurovacou naftou a ak vzhľadom na ich vyšší vek alebo zdravotný stav nemožno požadovať, aby prešli na iný spôsob vykurovania bytu. Výška príspevku sa určí s prihliadnutím na maloobchodnú cenu vykurovacej nafty v čase poskytnutia príspevku. Občanom, ktorých vek alebo zdravotný stav umožňuje, aby si obstarali iný spôsob vykurovania bytu, poskytne sa jednorazový peňažný príspevok na kúpu vykurovacích telies.

(2) Občanom uvedeným v predchádzajúcom odseku sa poskytne pri prechode ich domácnosti z používania propán-butanového plynu na iný zdroj energie, s výnimkou vykurovacej nafty, jednorazový peňažný príspevok na kúpu vykurovacích telies a ďalších spotrebičov.“

4. § 42 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ak sa za podmienok uvedených v § 40 ods. 2 príspevok poskytne manželovi (manželke) alebo dieťaťu držiteľa motorového vozidla, ktorí nemajú vlastný pravidelný príjem, vychádza sa z príjmu držiteľa motorového vozidla.“

5. Za § 44 sa vkladá § 44a, ktorý znie:

¹⁾ § 25 písm. a) bod 2 zákona SNR č. 132/1975 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení v znení zákona SNR č. 140/1982 Zb.

„§ 44a

Občanovi s těžkými chybami nosného a pohybového ústrojenstva, ktorý je odkázaný na individuálnu dopravu, možno poskytnúť príspevok na celkovú opravu²⁾ motorového vozidla za podmienok ustanovených v § 38 ods. 1 až 3. Príspevok možno poskytnúť len vtedy, ak za predchádzajúcich 5 rokov nebol poskytnutý príspevok na kúpu motorového vozidla alebo príspevok na celkovú opravu motorového vozidla.“

6. V § 98 ods. 2 sa vypúšťa druhá veta.

7. § 98 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Do sumy uvedenej v predchádzajúcom odseku sa nezapočítavajú peňažné príspevky poskytnuté podľa § 37a ods. 1 a 2 a hodnota vecnej pomoci poskytnutá sociálne odkázaným rodičom s nezaopatrenými deťmi pri prechode ich domácnosti z používania propán-butánového plynu na iný zdroj energie, s výnimkou vykurovacej nafty.“

Čl. II

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. októbrom 1984.

Minister:

Ing. Nagy v. r.

²⁾ ČSN 30 0033.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky — hlavní hygienik České socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos č. 13/1984 Věst. MZ ČSR o očkování proti přenosným nemocem.**

Výnos stanoví druhy a lhůty očkování, které se provádí podle vyhlášky č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Účinnost pozbyly výnosy č. 13/1975 Věst. MZ ČSR, o přeočkování, popřípadě očkování proti spalničkám (ozn. částka 24/1975 Sb.), č. 21/1976 Věst. MZ ČSR, o dalším přeočkování, popř. očkování proti spalničkám (ozn. částka 15/1977 Sb.), výnos č. 11/1976 Věst. MZ ČSR, o přeočkování, popřípadě očkování proti spalničkám ve školních letech 1979/80—1981/82 (ozn. částka 22/1979 Sb.), č. 10/1982 Věst. MZ ČSR, o přeočkování dětí předškolního věku proti spalničkám (ozn. částka 22/1982 Sb.), č. 24/1979 Věst. MZ ČSR, o přeočkování, popřípadě základním očkování proti přenosné dětské obrně ve školním roce 1979/1980 (ozn. částka 3/1980 Sb.), č. 13/1980 Věst. MZ ČSR, o dalším přeočkování, popřípadě základním očkování proti přenosné dětské obrně ve školním roce 1980/1981 (ozn. částka 2/1981 Sb.), č. 14/1981 Věst. MZ ČSR, o dalším přeočkování, popřípadě základním očkování proti přenosné dětské obrně počínaje školním rokem 1981/1982 (ozn. částka 34/1981 Sb.), č. 21/1973 Věst. MZ ČSR, o mimořádném očkování proti tetanu (ozn. částka 32/1973 Sb.), č. 37/1976 Věst. MZ ČSR, o rozsahu a lhůtách přeočkování proti tetanu (ozn. částka 15/1977 Sb.), č. 9/1982 Věst. MZ ČSR, o očkování proti zarděnkám (ozn. částka 18/1982 Sb.).

Výnos bude uveřejněn ve Věstníku MZ ČSR v částce 7/1984 Věst. MZ ČSR.

Do výnosu lze nahlédnout u okresních a krajských hygieniků.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 54/1984—32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Slnčné skaly“**. Jej účelom je ochrana esteticky pôsobivého a morfológicky pestrého tvarovaného dolomitového masívu s výskytom viacerých chránených a iných zriedkavých druhov rastlín a živočíchov na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Zrušuje sa časť uznesenia Komisie pre školstvo a kultúru ONV v Žiline č. 21 z 25. 5. 1965, ktorou bol vyhlásený chránený prírodný výtvor Slnčné skaly.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Banskej Bystrici a na Okresnom národnom výbore v Žiline. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 55/1984—32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Tri kopce“**. Jej účelom je ochrana geomorfologických foriem, rastlinných a živočíšnych spoločenstiev na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránenej krajínnej oblasti Slovenský raj v Spišskej Novej Vsi a na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 56/1984—32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Hrušovská lesostep“**. Jej účelom je ochrana zachovaných lesostepných spoločenstiev s dubom plstnatým, jaseňom mannovým a druhovo bohatým krovinným a bylinným porastom na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Zrušuje sa úprava Povereníctva kultúry zo 4. 3. 1954 č. 4268/1954-HSO o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Hrušov“ (Úradný vestník, čiastka 38 z 29. 3. 1954).

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránenej krajínnej oblasti Slovenský kras v Brzotíne, ďalej na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Rožňave. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 57/1984—32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Brzotínske skaly“**. Jej účelom je ochrana zachovaného komplexu prirodzenej skalnej, lesostepnej, lesnej a sutinovej flóry a fauny Slovenského krasu so zastúpením zriedkavých endemických a reliktných spoločenstiev a druhov na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránenej krajínnej oblasti Slovenský kras v Brzotíne, ďalej na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Rožňave. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 58/1984—32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Drieňovec“**. Jej účelom je ochrana zachovaných lesných a skalných biocenóz Slovenského rudohoria na vedeckovýskumné a náučné ciele.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránenej krajínnej oblasti Slovenský kras v Brzotíne, ďalej na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Rožňave. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 59/1984—32

o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Komárnická jedlina“. Jej účelom je ochrana zachovaných prirodzených pralesovitých jedľobučín Východných Karpát s výraznou hrúbkovou a vekovou diferenciáciou na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránených krajinných oblastí Východné Karpaty a Vihorlat v Humennom, ďalej na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore vo Svidníku. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 60/1984—32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Orlie skaly“.** Jej účelom je ochrana genofondu chránených a iných zriedkavých druhov rastlín na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránenej krajinskej oblasti Malé Karpaty, ďalej na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave a na Okresnom národnom výbore v Trnave. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 61/1984—32 **o vyhlásení chráneného náleziska „Čerenec“.** Jej účelom je ochrana zvyškov lesostepných spoločenstiev s bohatým výskytom chráneného ponikleca veľkokvetého (*Pulsatilla grandis*) v sprievode ďalších zriedkavých druhov rastlín na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného náleziska, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránenej krajinskej oblasti Malé Karpaty v Modre, ďalej na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave a na Okresnom národnom výbore v Trnave. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 62/1984—32 **o vyhlásení chráneného náleziska „Katarína“.** Jej účelom je ochrana genofondu chráneného živočíšneho druhu — jašterice zelenej (*Lacerta viridis*), ako aj typických suchomilných lesných spoločenstiev na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného náleziska, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránenej krajinskej oblasti Malé Karpaty v Modre, ďalej na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave a na Okresnom národnom výbore v Trnave. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 63/1984—32 **o vyhlásení chráneného náleziska „Záhradská“.** Jej účelom je ochrana prirodzených spoločen-

stiev aluviálních slatín s bohatou populáciou kruštíka močiarného (*Epipactis palustris*) na vedeckovýskumné a náučné ciele, ako aj záchrana genofondu ohrozeného rastlinného druhu.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného náleziska, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránenej krajinskej oblasti Biele Karpaty v Nemšovej, ďalej na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave a na Okresnom národnom výbore v Trenčíne. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 64/1984—32 o vyhlásení chráneného náleziska „Čabrad“. Jej účelom je ochrana najbohatšieho výskytiska plazov na území Slovenskej socialistickej republiky, na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Zrušuje sa časť rozhodnutia Komisie Slovenskej národnej rady pre kultúru a informácie z 25. 4. 1967 číslo 6 o vyhlásení chráneného náleziska „Čabradský hradný vrch“ vymedzená úpravou z 18. 11. 1967 č. 3744/1967—osv. (Vestník Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry a informácií, zošit 3 z 31. 1. 1968).

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného náleziska, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Banskej Bystrici a na Okresnom národnom výbore vo Zvolene. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody vydalo **úpravu** z 30. 4. 1984 č. 65/1984—32 o vyhlásení chráneného náleziska „Pod Ríglom“. Jej účelom je ochrana mravca lesného a ojedinelého zoskupenia jeho hniezd v porastoch umelých smrečín na vedeckovýskumné, náučné a kultúrno-výchovné ciele.

Táto úprava nadobúda účinnosť 1. májom 1984.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného náleziska, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Správe chránenej krajinskej oblasti Malá Fatra v Gbeľanoch, ďalej na Krajskom ústave štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Banskej Bystrici a na Okresnom národnom výbore v Martine. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.